

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:

**Kom till
templet, s 14**

Vårt sju års väntan, s 29

Min bror kommer inte till kyrkan, s LS12

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N Lund, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jenifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J Odekir, Judith M
Paller, Vivian Paulsen, Richard M Romney, Jennifer Rose,
Don L Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Julie
Wardell, Kimberly Webb

Chefssekreterare: Monica L Dickinson

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S
Child, Reginald J Christensen, Kathleen Howard, Eric P
Johnsen, Denise Kirby, Ginny J Nilson, Randall J Pixton

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson

Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
hjälprensprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto)
och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska,
fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländ-
ska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambod-
janska, kinesiska, kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska,
litauiska, malagassiska, marshallska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singale-
siska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2007 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt
bruk, som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på "Languages".

For Readers in the United States and Canada:

October 2007 Vol. 131 No. 10. LIAHONA (USPS 311-
480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, OKTOBER 2007

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första president-
skapet: De markerade vägen för
oss att följa *Thomas S Monson*
- 8 Hjärtan vänds i templens land
Adam C Olson
- 14 Kom till templet *Boyd K Packer*
- 25 Besökslärarnas budskap: Bli ett
medel i Guds händer genom att
förbereda dig för Herrens andra
ankomst
- 26 Läs- och skrivkunnighet
förbättrar liv
- 32 Vägledning för dig: Ett samtal med Unga kvinnors generalpresidentskap
- 40 Hjälpa dem som kämpar med dragning till personer av samma kön
Jeffrey R Holland
- 44 Sista dagars heliga berättar
Farbror Gilbertos minne *Esther Labibe de Beruben*
Skjuts till kyrkan *Stephen Baer*
Vem vände på mitt huvud? *Hildo Rosillo Flores*
En bön med min hemlärare *Judy Stone*
- 48 Brev till redaktionen

8 Hjärtan vänds i templens land

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto Laureni Fochetto, bilden är arrangerad. Baksida: Fotografier medurs från vänster: Templet i Söul i Korea, Floyd Holdman; templet i Köpenhamn och ängeln Moroni, Craig Dimond; templet i Accra i Ghana, Norman Childs; templet i Washington D C, Christina Smith.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustration Steve Kropp.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*Dessa förslag kan användas
i din undervisning både
i klassrummet och
hemma. Du kan
anpassa förslagen till
din familj eller klass.*

"Kom till templet",

s 14: Skriv med hjälp
av artikeln ner förrättningarna
som utförs i templet och diskutera
välsignelserna med att komma till
templet. Ge förslag på hur man
kan förbereda sig för att komma
till templet.

"Härda ut till början", s 29: Gör

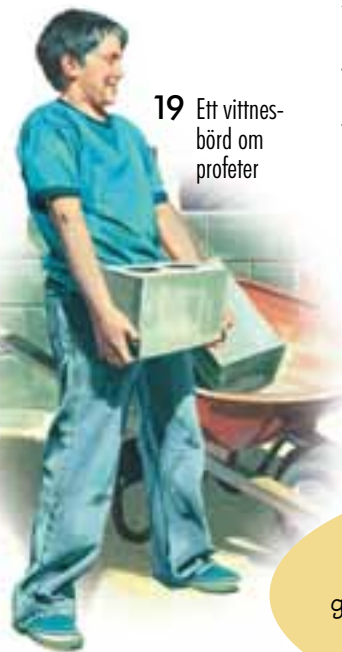
familjens favoritgodsak. Ställ fram
den så att familjen kan se och
lukta på den. Säg att fastän
de vill äta av den med en
gång så måste de vänta.
Återge berättelsen om
Maria. Jämför Marias
väntan på dop och konfirmation
med väntan på att få äta en favorit-
godsak.

"Vägledning för dig", s 32:

Veckan före ber du varje familje-
medlem att förbereda ett kort tal

29 Härda ut till början

19 Ett vittnesbörd om profeter

FÖR UNGDOMAR

- 19 Ett vittnesbörd om profeter *Claudio R M Costa*
- 22 Frågor och svar: En dag läste jag i Första Nephi 7:12 att Herren kan göra allt för oss om vi utövar tro på honom. Hur utövar vi tro på Kristus?"
- 29 Härda ut till början *Maria Kaneva*
- 38 En särskild bok, ett särskilt svar *Grigor A Tadevosyan*
- 49 Affisch: Frid på jorden

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Den tomma vagnen *James E Faust*
- LS4 Samlingsstunden: Hur stor ska inte din glädje bli *Elizabeth Ricks*
- LS6 Från president Spencer W Kimballs liv: Övervinna svårigheter
- LS8 Vänner emellan: Guds härlighet är intelligens *David A Bednar*
- LS10 Sång: Hemmet *Caroline Eyring Miner och K Newell Dayley*
- LS11 Färgläggningssidan
- LS12 Saknar Michael *Sheila Kindred*
- LS14 Nya vänner: Växer i tro — Yondonjamts från Ulaanbaatar i Mongoliet *Don L Searle och Julie Wardell*

LS12 Saknar Michael

Medan du letar efter den mongoliska VDR-ringen som är gömd i det här numret kan du tänka på något du kan göra för att bära ditt vittnesbörd för någon annan.

om en norm i *Vägledning för de unga*. Efter talen väljer ni en eller två normer som ni ska arbeta på den veckan som familj.

"Den tomma vagnen", s LS2:
Skriv varje familjemedlems namn på en papperslapp före lektionen. Återge president James E Fausts berättelse och diskutera frågorna i slutet av artikeln. Låt sedan var och en välja en papperslapp. Förklara att de ska hålla utkik efter olika sätt under den kommande veckan att anonymt göra

saker för personen vars namn de fick.

"Saknar Michael", s LS12:

Läs berättelsen och diskutera hur Natalie hjälpte sin bror. Be familjemedlemmarna slå upp Johannes första brev 4:21. Diskutera vad det innebär att "älska sin broder". Du kanske vill hjälpa barnen i familjen att skriva ett meddelande till någon som inte kommer till kyrkan regelbundet. De kan också inbjuda personen att komma till Primär eller nästa primäraktivitet.

ÄMNEN I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Läs- och skrivkunnighet, 26
Aronska prästadömet, LS14	Missionsarbete, 19, 29, 38,
Besöksundervisning, 25	LS4, LS11
Bön, 29, 47	Normer, 32
Dragning till personer av samma kön, 40	Primärföreningen, LS4
Familjen, LS10	Prövningar, 29, 40, 47, LS6
Frälsningsplanen, 40	Skrifterna, 38, LS8
Följa profeter, 2, 19	Släktforskning, 8, 44, 46
Förberedelse, 25	Tempeltjänst, 8, 14, 47
Förrättningar, 14	Tjänande, 45, 47, LS2
Hemundervisning, 6, 47	Tro, 2, 22, 29, LS14
Humor, LS6	Tålmod, 29
Jesus Kristus, 2, 22, 25, 40	Ungdomsprogram, 29, 32
Kimball, Spencer W, LS6	Utbildning, 26, LS8
Kristi andra ankomst, 25	Vittnesbörd, 19, LS4
Kunskap, LS8	<i>Vägledning för de unga</i> , 32
Lydnad, 2, 19, 32	Vänskapskontakter, 29, 45, LS12

De markerade vägen för oss att följa

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

För många år sedan beundrade jag omslaget till en av kyrkans tidskrifter som visade en magnifik reproduktion av en av Carl Blochs målningar. Den scen som konstnären hade fångat i sitt sinne och därefter — med en beröring av Mästarens hand — överfört till duken, skildrar ögonblicket när Elisabet, Sakarias hustru, välkomnade Maria, Jesu moder. Båda skulle föda en son — två mirakulösa födslar.

Den son som Elisabet födde blev känd som Johannes Döparen. Både när det gäller Jesus, Marias son, och Johannes är ytterst lite upptecknat om deras barndomsår. En enda mening talar om för oss allt vi känner till om Johannes liv från det han föddes och fram till hans offentliga verksamhet: "Och barnet växte upp och blev starkare i anden, och han vistades i öde trakter fram till den dag då han skulle träda fram inför Israel."¹

Johannes budskap var kortfattat. Han predikade tro, omvändelse, dop genom nedsänkning och förlänande av den Helige Anden genom en myndighet som var större än den han själv var i besittning av. "Jag är inte Messias", sade han till sina trofasta lärjungar. "Jag är sänd framför honom."² "Jag döper er med vatten. Men det kommer en

som är starkare än jag ... Han skall döpa er i den helige Ande och i eld."³

Därefter döptes Kristus av Johannes Döparen. Senare vittnade Jesus: "Bland dem som är födda av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen."⁴

Vi behöver alla referenspunkter — ja, exempel att följa. Johannes Döparen utgör ett fulländat exempel på uppriktig ödmjukhet eftersom han alltid böjde sig för den som skulle komma — människosläktets Frälsare.

Föredömen i tro

När vi lär oss av dem som förlitat sig på Gud och följt hans lära, viskar någon till vår själ: "Bli stilla och besinna att jag är Gud."⁵ När de resolut höll hans bud och förlitade sig på honom, blev de välsignade. När vi följer deras exempel blir också vi välsignade på liknande sätt i vår tid. Var och en blir ett eftersträvänsvärt exempel.

Vi älskar alla den vackra berättelsen i Bibeln om Abraham och Isak. Det måste ha varit oerhört svårt för Abraham att i lydnad mot Guds befallning föra sin älskade son Isak till landet Moria, där han skulle offra honom som brännoffer. Kan ni föreställa er hur tungt hans hjärta måste ha varit när han samlade ved till elden och gick till

När vi lär oss av dem som förlitat sig på Gud och följt hans lära, viskar någon till vår själ: "Bli stilla och besinna att jag är Gud." När vi följer deras exempel blir också vi välsignade på liknande sätt i vår tid. Var och en blir ett eftersträvänsvärt exempel.

Noa hade den orubbliga tron att lyda Guds bud. Må vi alltid göra likadant. Det viktigaste vi kan lära oss under jordelivet är att när Gud talar och vi lyder, så gör vi alltid det rätta.

den utsedda platsen? Helt visst måste han ha plågats till kropp och sinne när han "band ... sin son Isak och lade honom på altaret ovanpå veden.

Och Abraham räckte ut handen och tog kniven för att slakta sin son." Hur underbart var inte tillkännagivandet, hur underbart välkomna var inte orden: "Lyft inte din hand mot pojken och gör honom ingenting. Nu vet jag att du fruktar Gud, då du inte ens har undanhållit mig din ende son."⁶

Abraham är ett föredöme i fråga om obetingad lydnad.

Om någon av oss tycker att våra prövningar övergår vår förmåga att klara av dem, låt oss då läsa om Job. När vi gör det kommer tanken: "Om Job kunde härda ut och övervinna sina prövningar, så kan jag det."

Job var en "from och rättsinnig man, som fruktade Gud och undvek det onda".⁷

frestelse och förkunnade från djupet av sin ädla själ: "Se, redan nu har jag i himlen mitt vittne, i höjden min försvarare."⁹ "Jag vet att min återlösare lever."¹⁰

Job blev ett föredöme i fråga om obegränsat tålamod. Ännu i denna dag har vi i engelskan talesättet om någon som är långmodig att han eller hon har Jobs tålamod. Han gav oss ett exempel att följa.

Att lyda och att leva

"En rättfärdig man och fullkomlig bland sina samtida" och som "vandrade med Gud",¹¹ var profeten Noa. Han orderades till prästadömet i unga år och blev "en rättfärdighetens predikant och förkunnade Jesu Kristi evangelium, undervisade om tro, omvändelse, dop och mottagandet av den Helige Anden".¹² Han varnade för att underlåtenhet att ge akt på hans budskap skulle

orsaka en syndaflod över dem som hörde hans röst, och ändå hörsammade de inte hans ord.

Noa hörsammade Guds befallning att bygga en ark så att han och hans familj skulle kunna undkomma förstörelsen. Han följde Guds anvisningar att föra in ett par eller mer av allt levande i arken, så att också de skulle kunna räddas undan översvämningen.

President Spencer W Kimball (1895–1985) sade följande under en generalkonferens för mer än femtio år sedan: "Eftersom det ännu inte fanns några tecken på regn och

översvämning ... betraktades [Noas] varningar som ogrundade ... Så dåraktigt att bygga en ark på torra marken medan solen sken och livet pågick som vanligt! Men tiden löpte ut ... Floden kom. De olydiga ... drunknade. Arkens under var följden av den tro som visades genom att den byggdes."¹³

Plikttrogen i sin vandel och framgångsrik i världen skulle Job komma att ställas inför ett prov som kunde ha fått vem som helst att gå under. Berövad sina ägodelar, hånad av sina vänner, hemsökt av lidande, tillintetgjord av förlusten av sin familj, blev han uppmanad att "förbanna Gud och dö".⁸ Han motstod denna

Noa hade den orubbliga tron att lyda Guds bud. Må vi alltid göra likadant. Låt oss komma ihåg att Guds visdom ofta tycks dåraktig för människor. Men det viktigaste vi kan lära oss under jordelivet är att när Gud talar och vi lyder, så gör vi alltid det rätta.

Rut är ett exempel på föredömlig kvinnlighet. När Rut upplevde hur sorgsen hennes svärmor Noomi var efter att ha förlorat båda sina två fina söner, kände hon kanske de styng av förtvivlan och ensamhet som plågade Noomi ända in i själen, och hon yttrade det som har blivit det klassiska uttrycket för lojalitet: ”Tvinga mig inte att lämna dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk och din Gud är min Gud.”¹⁴ Det som Rut sedan gjorde visar hur uppriktiga hennes ord var.

Tack vare Ruts osvikliga lojalitet mot Noomi kom hon att gifta sig med Boas, genom vilken hon — en främling och omvänd från Moab — blev farfars mor till David, och som följd därav, anmoder till vår Frälsare Jesus Kristus.

Föredömen i lydnad

Nu till en mäktig profet i Mormons bok — Nephi, Lehis och Sariahs son. Han var trofast och lydig mot Gud, modig och oförskräckt. När han fick det svåra uppdraget att hämta mässingsplåtarna hos Laban klagade han inte. I stället sade han: ”Jag vill gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet, att Herren icke giver människornas barn några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem.”¹⁵ Kanske inspirerade denna modiga handling till rådet som ges i psalmen ”The Iron Rod” [Ledstången]:

*Profeten Nephi fick en gång
en härlig syn från Gud ...
Håll fast, ja grip om denna stång
så stark och fast och sann,
ty den är ordet sänt från Gud,
till hamn den oss föra kan.*¹⁶

Nephi personifierade outtröttlig beslutsamhet.

Ingen beskrivning av eftersträvansvärda föredömen som vi kan följa skulle vara fullständig utan Joseph Smith, den förste profeten i denna tidsutdelning. Endast 14 år gammal gick denne modige unge man till en lund, som senare skulle komma att kallas helig, och fick ett svar på sin uppriktiga bön.

Joseph utsattes för skoningslös förföljelse när han berättade för andra om den härliga syn han hade sett i denna lund. Men han stod fast trots att han blev förlöjligad och hånad. Han sade: ”Jag hade sett en syn. Jag visste det och jag visste, att Gud visste det och jag kunde icke förneka det, ej heller vågade jag göra det.”¹⁷

Steg för steg, med motstånd vart han än vände sig men ändå alltid vägled av Herrens hand, organiserade Joseph Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Han visade sig modig i allt han gjorde.

Framför oss
i dag står en
annan Guds
profet — vår älskade
president Gordon B
Hinckley. President
Hinckley har oavbrutet
verkat för att
göra heliga välsig-
nelser tillgängliga
för kyrkans medlem-
mar över hela
världen.

Mot slutet av sitt liv, när han och hans bror Hyrum fördes till fängelset i Carthage, gick han oförskräckt det till mötes som han utan tvivel visste låg framför honom, och han beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod.

När vi ställs inför livets prövningar, må vi då alltid visa samma oförskräckta mod som profeten Joseph Smith var ett så stort föredöme i.

Ett föredöme i optimism

Framför oss i dag står en annan Guds profet — vår älskade president Gordon B Hinckley. Han har presiderat över kyrkans största expansion — både numerärt och geografiskt — i vår historia. Han har färdats över områden som inte tidigare har besökts av en kyrkans president och har träffat regeringsledare och medlemmar runtom i världen. Hans kärlek till människorna överskrider språkliga och kulturella barriärer.

Med profetisk insikt har han infört Ständiga utbildningsfonden, en fond som bryter fattigdomens kretslopp för våra medlemmar i många områden av världen och möjliggör färdigheter och utbildning som kvalificerar unga män och unga kvinnor för förvärvsarbete. Denna inspirerade plan har tänt hoppets ljus hos dem som känt sig dömda till medelmåttighet men som nu har fått möjlighet till en ljusare framtid.

President Hinckley har oavbrutet verkat för att göra heliga välsignelser tillgängliga för kyrkans medlemmar över hela världen genom att se till att det finns tempel inom räckhåll för alla. Han har förmågan att lyfta människor från alla samhällsgrupper till ett högre plan, oavsett deras trostillhörighet. Han är ett föredöme i fråga om en aldrig sinande optimism, och vi ärar honom som profet, siare och uppenbarare.

De unika egenskaperna hos dessa män och kvinnor som jag nämnt kan vara till ovärderlig hjälp för oss när vi ställs inför de problem och prövningar som ligger framför oss. Låt mig få illustrera detta genom att berätta vad som hände familjen Pollard från Oakland i Kalifornien.

En familjs tro

För några år sedan då äldste Taavili Joseph Samuel Pollard körde till missionskontoret den sista dagen av sin mission i Zimbabwe, förlorade han av någon anledning

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Låt familjemedlemmarna försöka rita något som de inte känner till så bra (till exempel en karta över ett fjärran land eller en ovanlig blomma). Visa sedan en bild av föremålet och låt dem rita det igen. Hur blir vi hjälpta av förebilder? Återge president Monsons uttalanden om att ta profeter till föredöme i livet. Återge en personlig upplevelse om när en profets exempel hjälpte dig.

2. Fråga: "Vilka följer människorna i världen i dag? Vilka egenskaper har dessa män och kvinnor?" Jämför de rättfärdiga exemplen i artikeln med världens exempel. Uppmana familjen att välja och försöka ta efter en andlig egenskap som dessa rättfärdiga män och kvinnor har.

3. Om det finns små barn i familjen ber du dem härma dina rörelser. Klappa händerna, nicka med huvudet och så vidare. Diskutera vilken betydelse det har att följa någons exempel. Be familjemedlemmarna tänka på rättfärdiga föredömen och använd artikeln som komplement till deras svar. Avsluta med president Monsons vittnesbörd om Jesus Kristus som det största föredömet för oss att följa.

kontrollen över bilen och krockade med ett träd. En förbipasserande kunde rädda äldste Pollards kamrat, men äldste Pollard, som var medvetlös, satt fast i bilen när den tog eld. Äldste Pollard dog. Hans mor hade dött åtta år tidigare, så hans far tog ensam hand om familjen. Han hade en bror som verkade i Västindienmissionen.

När nyheten om äldste Pollards död nådde hans far, ringde denne ödmjukt man — som redan hade förlorat sin hustru — till sonen som verkade i Västindienmissionen för att berätta att hans bror var död. Under detta långväga telefonsamtal sjöng broder Pollard och hans son, som utan tvivel var nedtyngda av sorg, tillsammans: "Jag är Guds lilla barn."¹⁸ Innan de avslutade samtalet uppsände pappan en bön till sin himmelske Fader där han tackade honom för hans välsignelser och sökte hans gudomliga tröst.

Broder Pollard sade senare att han visste att familjen skulle reda sig eftersom de alla hade ett starkt vittnesbörd om evangeliet och frälsningsplanen.

Mina bröder och systrar, när vi i denna härliga tidernas fullhets utdelning färdas genom jordelivet och ställs inför framtidens prövningar och utmaningar, må vi då minnas dessa förebilders eftersträvarsvärda exempel. Må vi ha Johannes Döparens uppriktiga ödmjukhet, Abrahams obetingade lydnad, Jobs obegränsade tålamod, Noas orubbliga tro, Ruts aldrig svikande lojalitet, Nephis outtröttliga beslutsamhet, profeten Joseph Smiths oförskräckta mod och president Hinckleys aldrig sinande optimism. Egenskaper som dessa är ett starkt värn för oss hela livet ut.

Det yttersta Föredömet

Må vi alltid ledas av det yttersta Föredömet, ja, av Marias son, Frälsaren Jesus Kristus, vars hela liv var en fullkomlig förebild för oss att efterlikna.

Född i ett stall och lagd i en krubba hade han kommit från himlen för att leva på jorden som en dödlig människa och för att upprätta Guds rike. Under sin jordiska verksamhet undervisade han människorna om den högre lagen. Hans härliga evangelium omdanade världens tänkesätt. Han välsignade de sjuka. Han gjorde så att den lame kunde gå, den blinde se, den döve höra. Han uppväckte till och med döda.

Hur reagerade man på detta nådens budskap, på hans visdomsord, på hans lärdomar om livet? Det var bara några få som värdesatte honom. De tvättade hans fötter. De lärde sig hans ord. De följde hans exempel.

Andra förnekade honom. När Pilatus frågade dem: "Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Messias?"¹⁹ skrek de: "Korsfäst honom!"²⁰ De hånade honom. De gav

honom ättiksvin att dricka. De smädade honom. De slog honom med en käpp. De spottade på honom. De korsfäste honom.

Från släktled till släktled har Jesu budskap varit detsamma. Till Petrus och Andreas vid stranden av den vackra Galileiska sjön sade han: "Följ mig."²¹ Till Filippus kom uppfordran: "Följ mig."²² Till leviten som satt utanför tullhuset kom uppmaningen: "Följ mig."²³ Och till dig och mig, om vi bara lyssnar, kommer samma inbjudan: "Följ mig." Må vi alla göra det och skörda de eviga belöningar som reserverats för dem som följer den väg som Kristus markerade genom sitt exemplariska liv. ■

SLUTNOTER

1. Luk 1:80.
2. Joh 3:28.
3. Luk 3:16.
4. Matt 11:11.
5. Ps 46:11.

14. Rut 1:16.
15. 1 Nephi 3:7.
16. Joseph L. Townsend (1849–1942), *Hymns*, nr 274.

6. 1 Mos 22:9–10, 12.
7. Job 1:1.
8. Job 2:9.
9. Job 16:19.
10. Job 19:25.
11. 1 Mos 6:9.
12. Bible Dictionary, "Noah", s 738–739.
13. Conference Report, okt 1952, s 48.

17. JS skrifter 2:25.
18. Naomi W. Randall (1908–2001), *Psalmer*, nr 194.
19. Matt 27:22.
20. Mark 15:13.
21. Matt 4:19.
22. Joh 1:43.
23. Luk 5:27.

Från släktled
till släktled
har Jesu
budskap varit
detsamma:
"Följ mig."

Hjärtan vänds i templens land

ADAM C OLSON
Kyrkans tidningar

När medlemmar och missionärer berättade om sitt dop för Li, Chiun-tsan inför hans eget dop år 1971, beskrev de en mäktig och stärkande upplevelse. Den förkrossande svaghet broder Li kände när han kom upp ur dopets vatten var därför inte vad han väntade sig och var verkligen något ovanligt.

Broder Li döptes och konfirmerades i Taipei i Taiwan vid 17 års ålder. Han hade antagit kristendomen flera år tidigare men kände inte att han fann den frid han sökte förrän Mormons bok rörde vid hans hjärta.

”Jag kände Anden mycket starkt”, säger han. ”Den Helige Anden talade om för mig att detta var den sanna kyrkan.”

Därför kunde han inte förstå varför han kände sig så svag nu när han hade blivit medlem, och han bad för att få reda på orsaken till denna plötsliga svaghet. Det oväntade svaret förändrade hans liv.

”Jag skulle finna styrka när jag sökte efter mina förfäder för att göra tempeltjänst för dem”, minns han att Anden viskade.

Under de senaste drygt 35 åren har broder Li, som är medlem av Hu Wei församling i Chung Hsings stav i Taiwan, ägnat sig åt släktforskning och tempeltjänst. Han och hans

Det finns ett överflöd av traditionella tempel och helgedomar i Taiwan, ett land där det länge har ansetts vara viktigt att hedra förfäderna. Templet i Taipei i Taiwan (ovan och infällt på motsatt sida) är en plats där hedrandet av förfäderna får en evig innebörd för medlemmar som familjen Li (infällt på motsatt sida).

hustru Li-hsueh har spårat hans släktlinje nästan 5 000 år tillbaka till ”den gule kejsaren”, som sägs vara anfader till Kinas största befolkningsgrupp. De har skickat in över 100 000 namn till templet.

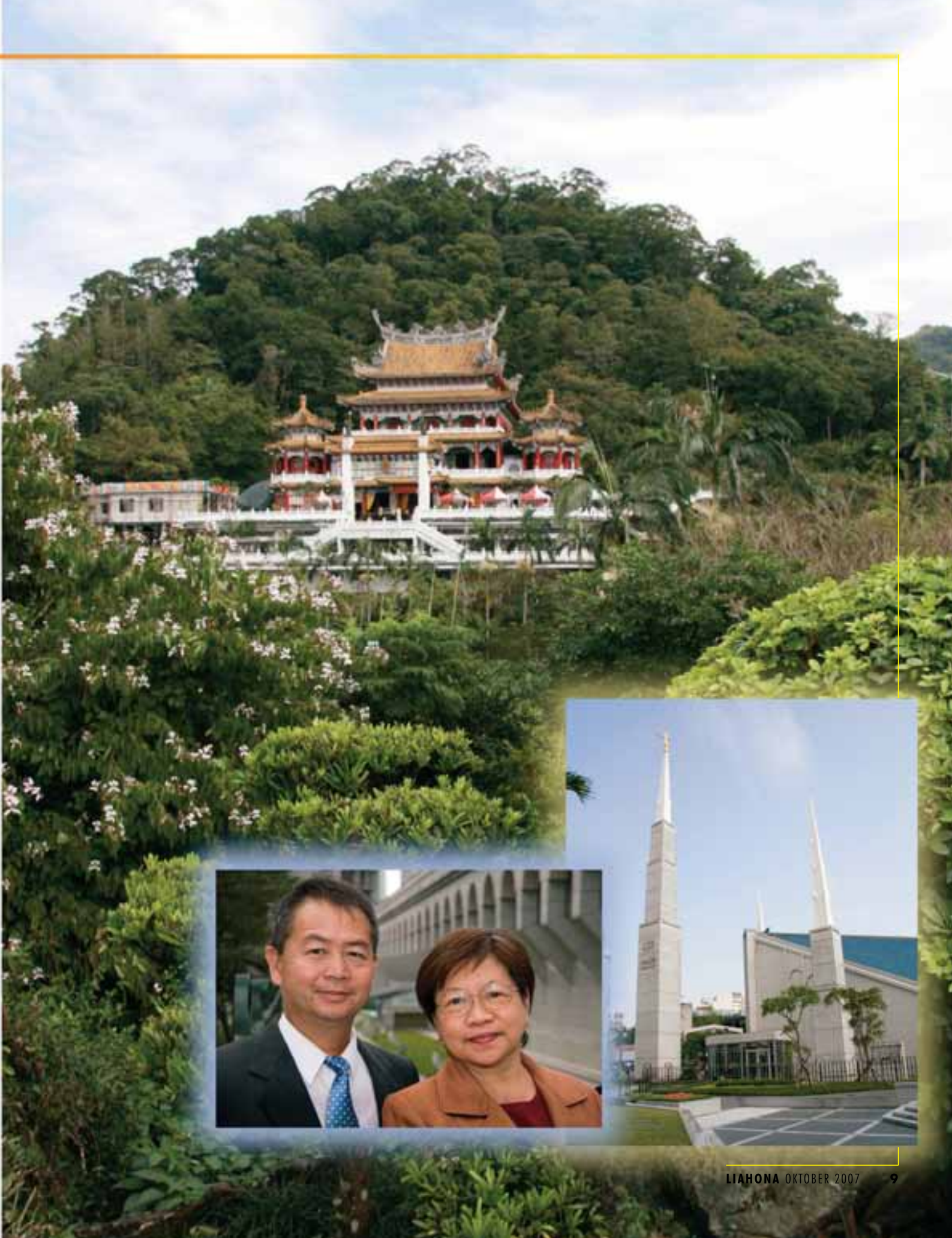
”Släktforskandet kan kännas överväldigande ibland”, säger broder Li. ”Men vår önskan att bli till välsignelse för våra förfäder belönas rikligen.”

De erfarenheter som taiwanesiska sista dagars heliga har gjort vittnar om välsignelserna av att delta i släktforskning och tempeltjänst, som hänger oskiljaktigt samman.

Ett templens land

I Taiwan finns det många olika tempel. Att hedra ens förfäder är en del av landets långa, rika historia. Många familjer för uppteckningar över den patriarkaliska linjen som går tillbaka många generationer. Människorna tror sig kunna få kontakt med sina förfäder i de otaliga traditionella templen och helgedomarna. Dessa omsorgsfullt snickrade, ibland sekelgamla byggnader tittar fram bakom nästan varje hörn i det brusande Taipei och tycks ha sprungit fram ur den frodiga vegetation som täcker det stillsamma landskapet.

”I vårt folks traditionella tro lägger man stor vikt vid förfäder”, säger broder Li.

”Att vända våra hjärtan till våra fäder är en del av vår kultur.”

Medan de flesta använder dessa traditionella tempel till att *söka* välsignelser från sina förfäder, finns det ett annat tempel i Taiwan där människor *blir* till välsignelser för sina förfäder genom det återställda evangeliets förrättningar.

Sedan templet i Taipei invigdes 1984 har det gett kyrkans medlemmar möjlighet att själva få välsignelser, och genom att göra det möjligt för dem att bli till välsignelse för sina döda släktingar har det också gett deras släktuppteckningar en evig betydelse.

Ett särskilt band

Liksom familjen Li har familjen Wu också spårat sin släktlinje tillbaka till kejsaren. Under forskningens gång upptäckte de att barnen Wu utgjorde den 150:e generationen sedan kejsaren. Detta uppmärksammades av medierna och år 2005 utsågs Wilford Wu, då 19 år, att representera ungdomarna i Taiwan under en årlig ceremoni på den plats där enligt gammal tradition den gula kejsaren ligger begravd.

För familjen Wu, som är medlemmar av Ching Hsins församling i Taipei västra stav, har släktforskningen varit ett familjeprojekt. Broder Wu, Chi-Li och hans hustru Shirley utförde en stor del av släktforskningen och Wilford och hans storsyster Camilla har hjälpt till att organisera arbetet och utföra tempelförrättningar för över 3 000 släktingar.

Familjen Wu har blivit mer sammansvetsad genom att

arbeta tillsammans. De säger att det också har fått dem att känna ett särskilt band till sina förfäder.

”Genom att utföra tempeltjänst för mina föräldrar har jag känt en glädje från himlen som jag aldrig har känt förut”, säger syster Wu. ”Jag har en stor önskan att bli evigt förenad med mina förfäder. Jag ber om att de ska vara förberedda.”

Mycket hjälp

Att sammanfoga 150 generationer var inte lätt. Liksom många andra som forskar efter sina förfäder säger familjen Wu att de har fått särskild hjälp.

De körde fast efter ha forskat fram 26 generationer.

”Allt vi hade var ett smeknamn”, säger syster Wu.

På det kinesiska nyårets sista dag planerade syster Wu att delta i helgfirandet efter att ha tjänat i templet. Men när en vän som var på samma skift nämnde att hon skulle gå förbi släktforskningscentret vid templet, kände syster Wu sig manad att följa med henne.

Hon gick till en bok med uppgifter om personer med samma efternamn som den förfader hade som familjen inte kunde hitta. När hon slog upp boken hamnade hon på en sida med uppgifter om just den förfadern. Med denna information hade de fått länken till andra linjer som gick tillbaka många generationer.

”Det var en alldeles särskild upplevelse för mig”, säger syster Wu. ”Jag känner att våra förfäder är mycket angelägna om att få sina förrättningar utförda.”

En välsignelse för eftervärlden

Chiang, Jung-feng och hans hustru Chun-mei tillhör Chi Ans gren i Hua Liens distrikt. Deras önskan att ta del av templets

välsignelser har lett till att de fått uppleva en annan aspekt av Malakis löfte. (Se Malaki 4:6.) Samtidigt som deras hjärtan har vänts till deras fäder har deras hjärtan som föräldrar vänts till deras barn.

Broder och syster Chiang tillhör ett ökande antal medlemmar i kyrkan som utgör den äldsta av tre generationer familjer som alla har beseglats.

”Det är en fröjd att se våra barnbarn komma till kyrkan”, säger broder Chiang, som nyligen avlöstes som förste rådgivare i presidentskapet för templet i Taipei. ”Det är vår stora plikt att hjälpa dem komma till Kristus genom evangeliets förrättningar. Vi får inte bryta kedjan.”

Familjen Li tror att tempelförrättningarnas positiva inflytande börjar med ett par.

”Vårt äktenskap blev bättre när vi hade beseglats i templet, trots att vi redan levde efter kyrkans normer”, säger broder Li. ”Beseglingen förändrar relationen. När ens liv är över förlorar man allt som man har arbetat för i livet — bilen, jobbet, huset, pengarna. Men man behöver inte förlora sin familj.”

”Det hjälper en att inse vad som är evigt och vad som inte är det”, säger syster Li. ”Därför lägger man ner möda på familjen och koncentrerar sig på den.”

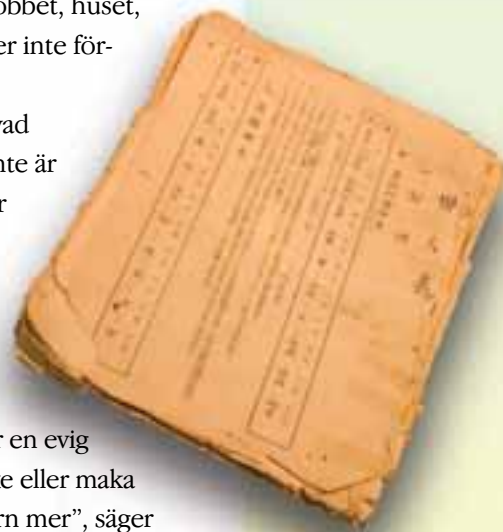
Och därifrån sprids inflytandet.

”När man vet att man har en evig familj så älskar man sin make eller maka mer och man älskar sina barn mer”, säger broder Li. ”Till följd av det är vårt hem varmare. Det känns bra där. Anden är där.”

En krönande välsignelse

Dessa taiwanesiska familjer säger att släktforskning och tempeltjänst har varit till stor

Motsatt sida: Familjen Wu har uppmärksammat i lokala medier efter att ha spårat sin släkt 150 generationer tillbaka till den gule kejsaren med hjälp av historiska uppteckningar (nedan).

välsignelse för dem här i livet och att de förtröstar på de utlovade välsignelserna i evigheten.

"Medan vi har tjänat i templet har vi upplevt en gradvis förändring i vårt liv", säger broder Chiang som tillsammans med sin hustru har utfört tempeltjänst för 16 generationer i sin släktlinje. "Vi har upplevt hur vi har vitaliserats i evangeliet."

Broder Chiang tror också att Satans inflytande minskar i de personers liv som deltar i tempeltjänst. "Genom att vi går i templet blir våra hjärtan vördnadsfulla", säger broder Chiang. "Vi glömmet det världsliga."

Broder Wu instämmer: "Om vi kan lära oss att ta med oss andligheten och glädjen vi känner där till vårt hem, kan

det hjälpa vår familj att övervinna världsliga frestelser och komma närmare Gud."

För att de ska kunna nå sina eviga mål är det enligt dessa familjer viktigt att själva ta emot tempelförrättningar och sörja för att de utförs för personer som inte tog emot dem här i livet.

President Gordon B Hinckley har sagt: "Tempelförrättningar blir de krönande välsignelser som kyrkan har att erbjuda."¹

"Det yttersta målet för vårt medlemskap är att återvända till vår himmelske Fader som eviga familjer", säger broder Chiang. "För att kunna göra det måste vi ta emot *alla* nödvändiga förrättningar som erbjuds i templet."

Tempeltjänsten för mer än 16 generationer har inte bara välsignat familjen Chiangs förfäder, den har också stärkt deras efterkommande.

En kärleksyttring

Som missionär lärde sig Camilla Wu hur viktig varje själ är för Gud. Camilla upplevde Frälsarens stora kärlek till var och en av de många personer som hon hade möjlighet att undervisa.

"När jag kom hem och började släktforska", säger hon, "insåg jag att jag kanske kunde ha lika stort inflytande när det gällde själarnas frälsning genom att släktforska och utföra tempeltjänst."

Familjen Wu känner att templet med allt som det erbjuder är en av de största yttringarna av vår himmelske Faders kärlek till sina barn.

"Den mening jag finner i templet", säger Camillas bror Wilford, "är Guds kärlek till sina barn." ■

SLUTNOT

1. Se "Nya tempel ger evangeliets högsta välsignelser", *Nordstjärnan*, jul 1998, s 91.

För Chen, Yang Su-yuan är släktforskning och tempeltjänst oskiljaktiga.

SE ETT SAMBAND

Chen, Yang Su-yuan har varit blind sedan 1981 efter komplikationer i samband med en starroperation. Men det var blindheten som gjorde att hon hittade evangeliet och slutligen såg vikten av tempeltjänst och släktforskning.

Syster Chen hade nyligen blivit blind och visste inte att de två unga kvinnorna vid hennes dörr som bad om ett glas vatten var missionärer. Hennes liv förändrades när hon bjöd in dem.

"De flesta ansåg att jag inte var till någon nytta eftersom jag var blind", säger syster Chen. "Men det var inte det Gud ville tala om för mig. Han sände missionärerna när jag hade förlorat synen, för att lära mig att vi alla är Guds barn och att han köpte oss fria till ett högt pris. Jag lärde mig vilket värde jag hade tack vare den lösen som Jesus betalade. Jag är ovärderlig."

Sedan dess har syster Chen verkat i många kallelser i Chung Li första församling i Tao Yuans stav och har även tjänat i templet sedan 1992.

Men blindheten var inte den enda prövningen syster Chen skulle behöva utstå. År 1987 var hon nära döden efter att ha fått en stor cysta som krävde att ett revben togs bort. Hon överlevde, men läkarkostnaderna gjorde slut på alla hennes besparingar. Hon undrade varför Gud inte hade låtit henne dö.

Hon sade att hans svar var: "Du har mycket kvar att göra."

Kort därefter kände hon sig manad att börja släktforska.

"Jag undrade hur jag skulle kunna släktforska utan att se", säger hon. "Men känslan höll i sig."

Med hjälp av en kär vän har hon forskat fram 22 generationer i sin släktlinje och själv utfört alla förrättningar för kvinnorna. Nu arbetar hon på närbesläktade linjer. Med tiden har hon lärt sig att uppskatta att tempeltjänst och släktforskning hänger oskiljaktigt samman.

"Det är många förrättningar vi tar emot i templet, och de är alla viktiga", säger syster Chen. "Men vi måste också släktforska. Vi kan

inte erbjuda våra förfäder dessa förrättningar utan att släktforska."

"Släktforskningsarbete och tempeltjänst är ett och samma arbete", sade äldste Dennis B Neuenschwander i de sjuttios kворum. "Släktforskningen borde vara den främsta källan till att få fram namn för tempelförrättningar. Tempelförrättningar är den främsta orsaken till släktforskningsarbete."¹

Syster Chen kämpar nu mot en ny sjukdom och mot sviterna av en hjärtinfarkt. Tjugo år efter att ha frågat Gud varför han inte hade låtit henne dö, ställde hon samma fråga igen — och fick samma svar. "Har jag inte redan sagt det?" kände hon att han sade. "Du har fortfarande tempeltjänst kvar att utföra."

Därför fortsätter syster Chen att tillbringa en vecka i månaden i templet.

"Det är detta vi måste göra för våra förfäder som de inte kan göra åt sig själva", säger hon. "I min situation har jag inte samma tidsbegränsningar som andra har med arbete och annat. Jag måste arbeta flitigt nu medan jag kan." ■

SLUTNOT

1. Se "Broar och eviga klenoder", *Liabona*, jul 1999, s 100.

Kom till te

Läran som utgör grundvalen till arbetet i det heliga templet skiljer mer än något annat Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från alla andra religiösa organisationer på jorden och gör kyrkan enastående.

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president i de tolv apostlarnas kvorum

I början av 1900-talet verkade två missionärer i de amerikanska sydstaternas bergstrakter. En dag när de gick längs en bergsrygg i det kuperade landskapet såg de några personer som samlades i en glänta i närheten av en stuga en bit längre ner på bergssluttningen.

De fick veta att det skulle hållas en begravning. En liten pojke hade drunknat. Hans föräldrar hade skickat efter prästen som skulle säga några ord vid pojkens begravning. Äldsterna höll sig i bakgrunden och såg på. Den lilla pojken skulle begravas i en grav som hade grävts bredvid stugan. Prästen stod framför den sörjande fadern och modern

och alla andra som samlats och började sin predikan. Om föräldrarna hade väntat sig att bli tröstade av denna präst, skulle de bli besvikna.

Han tillrättavisade dem skarpt för att de inte hade låtit döpa den lilla pojken. De hade väntat med det av en eller annan anledning, och nu var det för sent. Han sade rent ut till dem att deras lilla pojke hade kommit till helvetet. Han sade att det var deras fel, att skulden var deras — de hade vållat sin son oändligt lidande.

När predikan var slut och graven hade täckts över, lämnade vänner, grannar och släktingar platsen. Äldsterna gick fram till de sörjande föräldrarna. "Vi är Herrens tjänare", sade de till den gråtande modern, "och vi har kommit med ett budskap åt er."

FRÅN VÄNSTER: DETALJFOTOGRAFI AV SALT LAKE-TEMPLET, VEJDESN: C ANDERSEN; FOTOGRAFI AV TEMPLET I JOHANNESBURG I SYDAFRICA, TREVOR SIMON; INTERIÖR FRÅN TEMPLET I HELSINGFORS, JOHN LUKE © IRI; KÖPIERING FÖRBJUDEN; FOTOGRAFI VID TEMPLET I SACRAMENTO I KALIFORNIEN, JOHN LUKE; BILDEN ÄR ARRANGERAD; LINJEKONST AV TEMPLET I PAPEETE I TAHITI

mplet

Medan de bedrövade föräldrarna lyssnade, gav de två unga äldsterna dem en inblick i evigheten. De läste i uppenbarelserna och bar vittnesbörd för dessa ödmjuka, bedrövade föräldrar om återställelsen av nycklarna till återlösning för både levande och döda.

Jag vill inte kritisera den kringresande predikanten. Jag känner en viss sympati för honom, för han gjorde så gott han kunde med det ljus och den kunskap han hade fått. Men det finns mer än det han hade att ge. Vi har evangeliet i dess fullhet.

Den väg som missionärerna visade detta enkla par var mer än omvändelse och dop, ty för dem som följer vägen kommer den så småningom att leda till templets heliga rum. Där kan medlemmar av kyrkan som gjort sig förtjänta av templets välsignelser delta i de mest upphöjda och heliga av alla de återlösande förrättningar som uppenbarrats för människosläktet. Där kan vi tvagas och smörjas och instrueras och begåvas och beseglas. Och när vi själva fått

dess välsignelser, kan vi vara ställföreträdare för dem som dött utan att ha fått samma möjlighet.

Jag hoppas kunna vidga din insikt om varför vi bygger tempel och varför förrättningar och ceremonier utförs där.

Förmånen att besöka templet

Det är en förmån att besöka templet. Om du är kvalificerad enligt de angivna normerna, bör du absolut komma och ta emot dina välsignelser. Därefter bör du återvända om och om igen för att göra samma välsignelser tillgängliga för andra som har dött utan möjligheten att ta emot dem under jordelivet.

Du bör *inte* komma till templet förrän du är berättigad, förrän du har uppfyllt de krav som Herren har angett. Men du bör komma, om inte nu, så snart du har kvalificerat dig.

Läran som utgör grundvalen till arbetet i templet skiljer mer än något annat Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga från alla andra religiösa organisationer på jorden och gör kyrkan enastående. Vi har något som inget annat religiöst samfund har. Vi kan ge något som de inte kan ge.

Den ångest de sörjande föräldrarna kände kan bara lindras av denna kyrkas lära. Denna lära har sin tyngdpunkt i templets förrättningar.

Ordning i allt

För att förklara något av dessa förrättningars betydelse börjar jag med tredje trosartikeln: "Vi tror att hela mänskosläktet kan fräslas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar."

Ordet förordning [förrättning] betyder "ett religiöst eller ceremoniellt iakttagande", "en fastställd rit".¹ Hur är det med evangeliets förrättningar? Hur viktiga är de för oss som medlemmar i kyrkan? Kan man bli lycklig, kan man bli återlöst, kan man upphöjas utan dem? Svar: De är mer än tillrådliga eller önskvärda eller nödvändiga. De är mer än väsentliga eller livsviktiga, de är *helt avgörande* för var och en av oss.

Varje sista dagars helig bör ställa sig följande frågor: Är mitt liv i ordning? Har jag tagit emot alla de evangeliets förrättningar som jag borde ha tagit emot så här långt i livet? Är de giltiga?

Om du kan svara ja på dessa frågor och om förrättningarna utförts under inflytande av beseglingens makt och myndighet, förblir de evigt intakta. I så fall är ditt liv i ordning så här långt. Sedan skulle du göra klokt i att tänka på din familj, levande och döda, med samma frågor i sinnet.

Templets förrättningar

Förrättningarna vi utför i templen är tvagningen, smörjelsen, begåvningen och beseglingen — både av barn till föräldrar och av par, vilket oftast benämns tempelvigsel.

Här är en kort sammanfattning av de upplysningar som finns tillgängliga i tryck i fråga om templets förrättningar.

Förrättningarna tvagning och smörjelse omnämns ofta i templet som förberedande förrättningar. Det är tillräckligt i detta sammanhang att säga följande: Till begåvningen hör tvagningen och smörjelsen, som till största delen är symboliska till sin karaktär, men genom dem utlovas såväl bestämda och omedelbara välsignelser som framtida välsignelser. Om dessa förrättningar har Herren sagt: "Jag

[säger] eder: Huru kunna edra tvagningar antagas av mig, med mindre I utfören dem i ett hus byggt åt mitt namn?" (L&F 124:37)

I samband med dessa förrättningar ikläds man tempelklädnaden i templet och får löften om stora välsignelser i samband med den. Det är viktigt att man lyssnar uppmärksamt när man tar emot dessa förrättningar och att man försöker komma ihåg de välsignelser som utlovas och de villkor som gäller för att de ska förverkligas.

Att begåva är att berika, att till någon annan ge någonting som varar länge och som är av stort värde. I tempelbegåvnings förrättning "begåvas mottagarna med kraft från höjden" och "de får undervisning om Herrens ändamål och planer".²

President Brigham Young (1801–1877) sade följande om begåvningen: "Jag ska ge en kort definition. Er begåvning är att motta alla de förrättningar i Herrens hus, som ni, sedan ni lämnat detta liv, behöver för att kunna återinträda i Faderns närhet, passera de änglar som står som vaktposter och kunna ge dem nyckelorden, tecknen och kännetecknen som hör till det heliga prästadömet och erhålla er eviga upphöjelse trots jord och helvete."³

Begåvnings välsignelse krävs för fullständig

Varje sista dagars helig bör ställa sig följande frågor: Är mitt liv i ordning? Har jag tagit emot alla de evangeliets förrättningar som jag borde ha tagit emot så här långt i livet? Är de giltiga?

upphöjelse. Varje sista dagars helig bör eftersträva att vara värdig denna välsignelse och att ta emot den.

En beseglande förrättning är den förrättning som binder samman familjer för evigt. Tempelvigseln är en beseglande förrättning. Barn som föds till par som beseglats i templet föds inom förbundet. När ett par har vigts genom en borgerlig ceremoni och sedan beseglats i templet efter ett år eller mer, beseglas barnen som inte fötts inom förbundet till paret genom en kort och helig förrättning.

Jag har alltid imponerats av att templets förrättningar utförs vördnadsfullt och noggrant. De är inte komplicerade eller överdådiga utan typiska för evangeliets principers enkelhet.

I kyrkan har vi den myndighet som krävs för att utföra alla de förrättningar som är nödvändiga för att återlösa och upphöja hela den mänskliga familjen. Och eftersom vi har nycklarna till den beseglande makten blir det som binds här på rätt sätt också bundet i himlen. Dessa

nycklar — nycklarna till att besegla och binda på jorden och att det blir bundet i himlen — representerar Guds största gåva. Med den myndigheten kan vi döpa och välsigna, vi kan begåva och besegla, och Herren hedrar våra ansträngningar.

Förrättningar måste erbjudas de döda

Den kringresande predikanten som det talades om tidigare hade inget svar på frågan om vad som händer dem som dör utan dop. Hur blir det med dem? Om det inte finns något annat namn givet under himlen varigenom människan kan frälsas (och det finns det inte) och de har levt och dött utan att ha hört det namnet, och om dopet är nödvändigt (och det är det) och de dog utan att ha fått erbjudan om att ta emot det, var är de då nu?

Det är svårt att utgrunda den frågan, men den beskriver största delen av den mänskliga familjen. Med andra ord, fråga vilken kraft som skulle etablera begreppet en Herre och ett dop och sedan inte låta största delen av den mänskliga familjen komma under dess lärdomars inflytande. Med denna fråga obesvarad måste man medge att majoriteten av människorna är förlorade, bland annat den lilla pojken som drunknade — och även om man på

Vad händer dem som dör utan dop? Om en kyrka inte har något svar på detta dilemma, hur kan den då säga sig vara Herrens kyrka?

döden. Döden är lika lite ett slut som födelsen var början. Det storartade återlösningsarbetet fortgår bortom slöjan likaväl som här under jordelivet.

Vi har bemyndigats att utföra ställföreträdande dop och andra tempelförrättningar för de döda så att dessa nödvändiga förrättningar redan är utförda när de döda får

evangeliet predikat för sig och tar emot det.

något sätt tillämpar lagen om rättvisa och nåd.

Om en kyrka inte har något svar på detta dilemma, hur kan den då säga sig vara Herrens kyrka? Det är förstås inte hans mening att förkasta majoriteten av den mänskliga familjen för att de aldrig döptes på jorden.

Det strider mot allt förnuft att de som i förvirrad frustration medger att de inte har något svar på denna fråga, kan hävda att de har myndighet att förrätta Herrens angelägenheter på jorden eller har uppsyn över arbetet varigenom hela mänskligheten ska frälsas.

Ett kännetecken som skiljer oss från resten av världen och som identifierar oss som Herrens kyrka är att vi utföra dop och andra förrättningar för våra döda förfäder.

Närhelst jag tar upp frågan om dem som dött utan dop, gör jag det med största vördnad, för det handlar om ett heligt arbete. Detta arbete, som är relativt okänt för världen, är förunderligt i fråga om perspektiv, överlägset allt vad människan har drömt om, överjordiskt, inspirerat och sant. Det är svaret.

Med rätt myndighet kan en levande person döpas för och till förmån för någon som inte fick den möjligheten före döden. Personen i fråga kan sedan ta emot eller avböja dopet i andevärlden enligt sin egen önskan.

Detta arbete kom som en stor bekräftelse på något mycket grundläggande — att det finns ett liv efter

Kom till templet

Varje sista dagars helig har ansvar för detta arbete. Det finns förmodligen ingen annan lära som skiljer kyrkan från andra religioner så mycket som denna. Vi har uppenbarelsen. Vi har dessa heliga förrättningar.

Jag säger till er alla: "Kom till templet." Du kanske ser fram emot förmånen och engångsföreteelsen att komma dit för att ta emot din begåvning, för att ta emot dina välsignelser och för att ingå egna förbund med Herren. Du kanske redan har varit där en eller flera gånger. Du kanske går dit ofta. Du kanske till och med är tempeltjänare. Vilken situationen än är, kom till templet.

Sätt ditt liv i ordning om så behövs. Be innerligt. Anträd nu omvändelsens ytterst svåra och ibland nedslående resa. Bestäm dig för att du ska göra allt du kan för att hjälpa till med tempeltjänst och med släktforskningen som ligger till grund för den samt för att hjälpa varje levande själ och varje själ bortom slöjan på alla sätt du kan och med alla de resurser som du har till förfogande.

Kom till templet! ■

Bearbetning av The Holy Temple (1980).

SLUTNOTER

1. *Oxford English Dictionary* (1971), "ordinance", s 2006.
2. Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, andra upplagan (1966), s 227.
3. *Discourses of Brigham Young*, (1941), utvalda av John A Widtsoe, s 416.

Ett vittnesbörd om profeter

ÄLDSTE CLAUDIO R M COSTA
i de sjuttios presidentskap

När jag var tolv år presenterade jag missionärerna för min familj. Jag hade träffat dem ute på gatan och de var vänliga mot mig. De hjälpte kyrkan att bygga ett kapell i min stad i Brasilien och de

inbjöd mig att hjälpa dem, vilket jag sedan gjorde på min fritid. Jag hade aldrig hört talas om några unga män som skulle välja att tillbringa sin tid med att bygga en kyrka.

Jag var så imponerad av dem att jag bestämde mig för att presentera dem för mina föräldrar, och vi bjöd hem dem till oss.

Missionärerna hjälpte till att bygga ett kapell. Jag var så imponerad av dem att jag presenterade dem för mina föräldrar.

ILLUSTRATIONER PAUL MANN

Den kvällen började jag läsa Joseph Smiths historia, och jag bad till Gud om varje stycke.

Missionärerna gav min familj den första lektionen. Vi hade aldrig rökt, så familjen höll redan den delen av visdomsordet, och vi hade familjens hemafton varje kväll i vårt hem. Vi kallade det inte hemafton, men det var det vi hade. Vi var katoliker och gick i kyrkan regelbundet, så min pappa talade om för dem att vi var nöjda med vår egen religion.

Missionärerna gick, men de skrev om min familj i sin områdesbok, som blev kvar i missionärslägenheten. De skrev bland annat om sitt intryck av att vi skulle bli medlemmar i kyrkan.

Undervisning om eviga familjer

Tio år senare bodde jag i en annan stad då nya missionärer kom till området där min familj bodde. De hade ingen att undervisa så de bestämde sig för att titta i områdesboken.

De såg mina föräldrars namn och bestämde sig för att besöka dem. Missionärerna bad innan de gav sig i väg, och Herren inspirerade dem. Trots att min pappa var en ytterst hängiven medlem av sin kyrka hade han en fråga. Han kunde inte tro att hans hustru inte skulle fortsätta vara hans hustru efter döden. Han kände starkt att familjebanden borde bevaras efter döden. Han hade frågat präster i olika kyrkor om detta och alla sade till honom: "Nej, efter döden kommer din hustru att vara som en syster, och din son kommer att vara som en bror."

När dessa missionärer knackade på mina föräldrars dörr öppnade pappa och sade att han hade lyssnat på deras budskap tidigare och att han inte var intresserad. Men missionärerna sade: "Vi har ett annat budskap till dig. Vet du att din familj kan vara tillsammans för evigt?" De orden inspirerade honom.

Pappa bad dem komma in och undervisa honom. Vägleda av Anden berättade missionärerna för min familj om evigt äktenskap och eviga familjer. Med denna introduktion till evangeliet fortsatte min familj att träffa missionärerna tills de hade fått ett vittnesbörd och bestämt sig för att döpas och konfirmeras.

Jag får ett vittnesbörd

Fem år senare — jag var nu 27 år — flyttade jag hem igen för en tid. Pappa var missionsledare och de kvinnliga missionärerna undervisade någon i vårt hem. Jag hörde hur de undervisade om Mormons bok och Joseph Smith, och jag bestämde mig för att be om det. För mig verkade det förnuftigt att om Joseph Smith var en profet så var Mormons bok sann och även kyrkan.

Samma kväll började jag läsa Joseph Smiths historia och om hans syn i den heliga lunden. Sedan slutade jag läsa och bad till Herren. Jag tillbringade hela kvällen på detta sätt — jag läste och bad om varje stycke. Det tog fjorton timmar. Något hände med mig när jag började begrunda. Det kändes som om jag var i lunden med Joseph. Det var en intensiv och verklig upplevelse. Det tycktes som om jag kunde se vad som hände. När jag avslutade bönen följande morgon *visste* jag att Joseph Smith var en profet.

Jag gick omedelbart ut för att hitta missionärerna. När missionärerna kom hem till sig för lunch satt jag framför

Jag vet att Joseph Smith var en profet. Och jag vet att president Spencer W Kimball, som var profet när jag blev medlem i kyrkan, också var en profet.

dörren och väntade på dem. Jag bad dem att ge mig lektionerna. Efter att ha fått de sju lektionerna på kort tid döptes och konfirmerades jag till medlem av kyrkan.

Följa profeten

Omkring en månad efter det att jag blivit medlem träffade jag min hustru Magareth, och ett år senare gifte vi oss. Medan vi sällskapade sade jag till henne att eftersom jag visste att Joseph Smith var en profet så ville jag bygga vår familj på profeternas ord och lärdomar. Till exempel: President Spencer W Kimball (1895–1985) var profet på den tiden och han uppmanade medlemmarna att inte skaffa sig skulder. Under vårt nästan 29-åriga äktenskap har min hustru och jag aldrig betalat ett öre i ränta. Aldrig.

Sedan jag fick ett vittnesbörd om Joseph Smith har jag lyssnat på varje ord från första presidentskapet och de tolv apostlarna och har tillämpat det de har undervisat om. Eftersom jag visste att Joseph Smith var en profet har det aldrig varit svårt för mig att följa bröderna. De kan be mig göra vad som helst och jag gör det, eftersom jag vet att de är profeter, siare och uppenbarare.

Om man arbetar på att ha ett vittnesbörd om profeterna så blir man starkare. Det är en av nycklarna till lycka. När du lyssnar till profeterna och gör det de råder dig att göra, blir du lycklig av att lyda dem. ■

Frågor och svar

"En dag läste jag i Första Nephi 7:12 att Herren kan göra allt för oss om vi utövar tro på honom. Hur utövar vi tro på Kristus?"

L I A H O N A

Tro är att lita på och ha förtroende för Herren. Din tro på honom är en kraft som hjälper dig att lyda hans evangelium, och din lydnad ger dig större tro, som är en gåva från Gud.

I skrifterna står det att om du har tro på Herren så kan han göra allt för dig, till exempel bota, förlåta, trösta och omvända dig. Men tro innebär inte att man talar om för Gud vad han ska göra. Den innebär att man litar på honom och inser att alla välsignelser kommer enligt hans vilja (se 1 Nephi 7:12) och "när hans egen tid är inne och på hans eget sätt". (L&F 88:68) Du kanske till exempel inte får något omedelbart svar på dina böner. Men din tro försäkrar dig om att din himmelske Fader hör dina böner och besvarar dem i rätt tid.

För att stärka och utöva din tro behöver du (1) lära dig Guds ord genom att läsa skrifterna eller lyssna till dem som har myndighet att undervisa om dem. (Se Rom 10:17.) Att veta Guds ord hjälper dig se att Gud alltid håller sina löften.

Att utöva tro på Jesus Kristus innebär att ha tillit till och förtroende för honom.

Tro är kraften som manifesterar hans vilja i ditt liv.

Tro, som är en gåva från Gud, får du när du är rättfärdig.

Tre viktiga kapitel om tro är Hebreerbrevet 11, Ether 12 och Moroni 7.

(2) Handla efter det du lär dig eller, som Alma säger, undersök ordet. Ordet är som ett frö. Om det är ett gott frö kommer det att utvidga din själ, upplysa ditt förstånd och börja bli välbehagligt för dig. (Se Alma 32:28.) Detta är din andliga bekräftelse på att ordet är sant, vilket stärker din tro.

(3) Håll buden. Din rättfärdighet gör att trons gåva kan växa i ditt liv. Visa din tro på Jesus Kristus genom att följa hans exempel och lära. Gör det han ber dig om vare sig det är i skrifterna, genom de levande profeternas lärdomar eller genom den Helige Andens maningar. Följde du till exempel president Gordon B Hinckleys uppmaning att läsa Mormons bok innan slutet av 2005? De som gjorde det handlade i tro och fick de utlovade välsignelserna. (Om du inte läste ut Mormons bok, kan du naturligtvis fortfarande göra det!)

Även om många människor klarar sig igenom livet utan tro på Herren, kan de aldrig ärva evigt liv utan tro på honom. Det är bara genom Jesu Kristi evangelium som vi — med

tro på honom som första princip — kan få ”evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor”. (L&F 14:7)

LÄSARNA

Jag tror att vår hängivenhet mot Kristus och hans evangelium är det bästa sättet att visa vår kärlek till honom och vår tro på honom. När vi lever efter hans principer och normer och ständaktigt vandrar på den väg han har

visat oss, så bär vi inte bara vittnesbörd för honom utan också för andra människor i vårt liv. Vi vittnar om vår tacksamhet för hans offer för oss och även för återställelsen av evangeliet.

Jan V, 17 år, Morava, Tjeckien

Om vi har kunskap om evangeliet och tror på att det är sant så behöver vi efterleva det för att få välsignelserna. Tro utan gärningar är död. Om det finns både tro och gärningar så blir tron starkare och

starkare. I Första Nephi 7:12 påminns vi om att vi måste vara trofasta mot Gud. Att vara trofast är det första steget mot att utveckla tro.

Otgonchimeg B, 15 år, Töv, Mongoliet

Att ha tro på Jesus Kristus innebär att vi litar helt på honom och att vi i sinne och hjärta är säkra på att han lever och att han är vår Frälsare. Vi måste lita på Kristus för

han vet hur han ska hjälpa oss övervinna våra svårigheter i livet. Vår brist på tro på honom gör att vi oroar oss för vårt andliga tillstånd och att vi tvivlar på Guds löften. Att fokusera på Frälsaren har hjälpt mig att förbli stark i evangeliet, kontrollera min rädsla och övervinna hinder.

Natalia N, 19 år, Chimborazo, Ecuador

Vi utövar tro genom att låta Herren leda vårt liv. Genom att lita på Gud, följa Herren och flitigt sträva efter att hålla buden, kan vi utöva tro på honom. När vi har underkastat oss

hans vilja kan vi få se stora underverk i vårt liv och i andras liv runt omkring oss.

Dmitrij Z, 21 år, Donetsk, Ukraina

Det finns många sätt vi kan utöva tro på Gud, till exempel genom att läsa skrifterna och be varje dag, hålla sabbatsdagen helig, ge tionde och fasteoffer, tjäna andra och vara

villig att följa andra bud.

Seng S, 18 år, Battambang, Kambodja

När vi tror på Herrens hjälp och makt kan vi gå framåt med tillit till honom. Vår lydnad mot buden visar att vi har tro på honom. Jag vet av hela mitt hjärta att han vill ge oss stora välsignelser och att tro och lydnad är nödvändiga för att vi ska få dem.

Marco C, 18 år, Ligurien, Italien

Utöva tro på Kristus genom lydnad. Tro utan gärningar är död. Genom att lyda fastän vi inte vet varför, visar vi vår tillit till och tro på honom. När vi håller buden visar vi att vi litar på honom och att vi har tro på det som han uppmanar oss att

”Varje gång din tro består provet, det vill säga, då du handlar värdigt enligt en maning, kommer du att få Andens bekräftelse. Dessa känslor kommer att förstärka din tro. Då du upprepar detta handlingsmönster kommer din tro att bli starkare ... Med ihärdig övning blir tron en livfull, mäktig, upplyftande och inspirerande kraft i ditt liv.”

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvoor, ”Trons stödjande kraft i osäkra och prövande tider”, Liahona, maj 2003, s 76.

göra. Att dagligen be och studera skrifterna stärker min relation till min himmelske Fader och ger mig större tro på honom. Du måste också förvänta dig att få svar på dina böner. Be om hjälp att få större tro.

Meghan S, 18 år, Missouri, USA

Vi kan utöva tro på Jesus Kristus genom att fullkomligt lita på hans allomfattande kunskap och makt. Ett bra sätt att göra det är genom att betala tionde, för därigenom kan vi visa att vi är villiga att avstå från världsliga saker för större, utlovade välsignelser.

Samantha L, 15 år, Zamboanga del Sur, Filippinerna

Vi utövar tro på Kristus genom att komma till kyrkan, be, läsa skrifterna, ta emot kallelser, omvända oss från våra synder, ta del av sakramentet och ära våra kallelser.

Adam N, 18 år, Georgia, USA

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

NÄSTA FRÅGA

”Mina vänner och jag har problemet att vi skvallrar och säger elaka saker om andra. Vad kan jag göra för att sluta och hjälpa dem sluta?”

SKICKA DITT SVAR tillsammans med namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med skriftligt tillstånd från dina föräldrar att trycka fotot och ditt svar) till:

Liahona, Questions and Answers 11/07

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 november 2007. ■

Bli ett medel i Guds händer genom att förbereda dig för Herrens andra ankomst

Välj under bön ut och läs från det bär budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar ni besöker. Berätta om era upplevelser och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Hur kan jag förbereda mig för Jesu Kristi andra ankomst?

L&F 38:30: "Om I ären beredda skolen I icke frukta."

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum: "Fyra saker är obestridliga för kyrkans medlemmar: (1) Frälsaren ska återvända till jorden i makt och stor härlighet för att personligen regera under ett tusenårsrike av rättfärdighet och frid. (2) Vid hans ankomst kommer de ogudaktiga att förgås och de rättfärdiga att uppstå. (3) Ingen känner till tiden för hans ankomst, men (4) de trofasta har uppmanats att studera tecknen på hans ankomst och att vara redo för den ... Vi måste förbereda oss både timligen och andligen för de händelser som profeterats ska ske vid Kristi

andra ankomst." ("Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liabona*, maj 2004, s 7–9)

Kathleen H Hughes, tidigare

första rådgivare

i Hjälpföreningens generalpresidentskap: "I läggen grundvalen till ett stort verk, och av det ringa kommer det som är stort."

(L&F 64:[33]; kursivering tillagd) ... Det stora verk vi vill utföra kommer att utgå från 'det ringa'. En del av det ringa, har jag lärt

mig, är att jag måste finna tid att fylla mitt eget andliga förråd varje dag." ("Av det ringa", *Liabona*, nov

2004, s 109)

Äldste Robert D Hales i de tolv

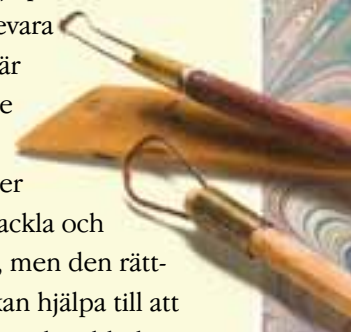
apostlarnas kvorum: "Herren förväntar sig att vi är lika trofasta, hängivna och modiga som de som gått före oss. De kallades att ge sina liv för evangeliet. Vi har kallats att leva vårt liv för samma ändamål ... Vägen bereddes för Herrens första ankomst och hans

försoning ... i alla tidshushållningar. På samma sätt lade historia och profetia grunden till återställelsen av evangeliet genom profeten Joseph Smith. Har vi ögon att se att händelserna och profetiorna för *vår* tid förbereder oss för Frälsarens *andra* ankomst?" ("Förberedelser för återställelsen och Kristi andra ankomst: 'Min hand skall vara över dig'", *Liabona*, nov 2005, s 91–92)

Hur kan jag vara ett medel i Guds händer för att hjälpa andra förbereda sig?

L&F 34:6: "[Höj] din röst ... och ropa omvändelse ... och [bered] vägen för Herrens andra tillkom-melse."

President Spencer W Kimball (1895–1985): "Att vara en rättfärdig kvinna i jordens slutskede, före vår Frälsares andra ankomst, är en särskilt ädel kallelse. Den rättfärdiga kvinnans styrka och inflytande i dag kan vara tiofaldigt mot vad det kan vara under lugnare tider. Hon har satts här för att hjälpa till att berika, att skydda och bevara hemmet — som är samhällets ädlaste grundinstitution. Andra institutioner i samhället kan vackla och till och med falla, men den rättfärdiga kvinnan kan hjälpa till att rädda hemmet, som kan bli den sista och enda fristaden som en del av oss människor känner till mitt i livets stormar och strävanden." (Se "Systrarnas privilegium och ansvar", *Nordstjärnan*, apr 1979, s 158) ■

Läs- och skrivkunnighet förbättrar liv

Två sista dagars heliga berättar hur liv förändras när någon lär sig läsa och skriva.

I hela världen förbättrar människor sitt och andras liv genom grundläggande läs- och skrivkunnighet.

HOLY
BIBLE

KING JAMES
VERSION

EL
LIBRO DE
MORMÓN

DOCTRINA
Y
CONVENIOS

LA
PERLA DE
GRAN
PRECIO

En kärlek till att lära

Shirley Florence Sainz, som föddes i Mexiko, berättar hur hennes mammas strävan att lära sig läsa och skriva blev till välsignelse för andra:

”När min mamma Anita Valenzuela Mendoza var två år gammal dog min morfar i en gruvelycka, och min mormor lämnades med åtta barn och få möjligheter till att försörja familjen. Mormor kunde varken läsa, skriva eller förstå siffror.

När mamma var sex år fick hon förmånen att gå i skolan, men hon saknade pennor, papper och böcker. Men hon älskade att lära så hon broderade näsdukar, sopade klassrummet och hämtade in ved som ett sätt att tjäna ihop till papper. Hemma fäste mormor ihop dyrbart tidningspapper till en anteckningsbok åt mamma.

Lärarna uppskattade mors iver. De hade överseende med hennes utslitna kläder och ostyriga hår och mättade hennes hunger efter kunskap. I slutet av grundskolan erbjöd

en lärarfamilj henne möjlighet att fortsätta studera på annan ort. Men hon kunde inte fortsätta och därmed avslutades hennes skolgång.

Åratal senare när mamma var 27 år träffade hon min pappa som gjorde henne bekant med evangeliet, och därmed fick hon nya möjligheter att bilda sig. Hon älskade att lära sig mer genom att läsa skrifterna. I Hjälpföreningen fick hon också många tillfällen att utöka sin kunskap.

Mamma väckte kärlek till studier hos mig och jag har utexaminerats från college och är nu själv grundskollärare. Två generationer av vår familj har välsignats storligen av att mamma som ung lärde sig läsa och skriva. Hennes läs- och skrivkunnighet gjorde det möjligt för henne att förstå och ta emot Jesu Kristi evangelium. Till följd av det har min mammas alla efterkommande välsignats.”

Kyrkans kurs i läs- och skrivkunnighet

Syster Sainz berättelse är inte unik. När människor lär sig läsa och skriva kan de förstå evangeliet bättre och bli till välsignelse för andra. Grundläggande läs- och skrivkunnighet hjälpte Paul Imietehe från Nigeria, en nyomvänd, att bättre förstå och dela med sig av evangeliet. Han minns:

”Jag blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Warri i Nigeria. Mitt medlemskap i kyrkan fick mig att inse behovet av att lära sig läsa och skriva. När mina prästadömsledare bad mig hålla tal och behöll jag mig borta från kyrkan. Jag skämdes över att vara analfabet.

När jag flyttade till Abuja såg jag böcker och tidningar som kyrkan gett ut och kände ett starkt behov av att lära mig läsa och

”Min mormor Carmen Mendoza kunde varken läsa eller skriva”, säger Shirley Sainz som har college-examen. ”Två generationer av vår familj har välsignats storligen av att mamma som ung flicka i Mexiko lärde sig läsa och skriva.” Ovan, stående: Shirleys mamma Anita, morbror Anselmo. Sittande: Shirleys mormor Carmen Mendoza, Anselmos hustru Delfina och deras två barn.

VI KAN HJÄLPA TILL

”Jag har gjort en liten undersökning av läs- och skrivkunnigheten i världen. En miljard av jordens [sex] miljarder människor kan

varken läsa eller skriva ... Vilken tragedi — vilken stor, eländig och mörk tragedi. Att inte kunna läsa, förstå eller skriva — vilken tragedi. Vi kan hjälpa till att häva denna förbannelse. Saker och ting kan göras för att ändra denna outhärdliga situation.”

President Gordon B. Hinckley, Teachings of Gordon B. Hinckley (1997), s 314.

Paul Imietebe, en nigeriansk träsnidare, säger: "Min läs- och skrivkunnighet har gett mig en stark önskan att bättra på min officiella utbildning. Den har också hjälpt mig förstå evangeliet bättre och gett mig större förmåga att tjäna andra."

skriva. Jag ville läsa det som de andra medlemmarna läste och tyckte om. De flesta av kyrkans medlemmar där var ivriga att uttrycka sig och bära vittnesbörd om evangeliet, och jag ville kunna uttrycka den starka känslan jag har att evangeliet är sant. Jag insåg att jag var tvungen att lära mig läsa och skriva.

En söndag bestämde jag mig för att gå på Söndagsskolans kurs i läs och skrivkunnighet. När jag kom in klassrummet såg jag att de andra eleverna var systrar och pojkar. Jag var den enda vuxna mannen i klassen. Jag kände mig frestad att gå därifrån, men min starka önskan att lära höll mig kvar. Vår lärare uppmanade oss var och en att läsa i elevens lektionsbok för läs- och skrivkunnighet och i skrifterna.

Jag lade ner stor möda på att lära mig läsa. Jag läste skrifterna och kyrkans tidningar. Min förståelse ökade när jag kallades till andre rådgivare i Söndagsskolans presidentskap i Idu gren. Först tvivlade jag på min förmåga. Men när jag avskildes välsignade grenspresidenten mig med att jag skulle kunna ära min kallelse. Under avskiljningen stärktes mitt självförtroende.

Två veckor senare fick jag i uppdrag att undervisa i Söndagsskolan för vuxna. Även om jag var osäker på min förmåga, förberedde jag mig hela veckan efter arbetet och till och med under min lunchrast. När söndagen kom och det var dags att undervisa bad jag en tyst bön om att min himmelske Fader skulle leda mig. Jag öppnade munnen för att tala och överraskades av att orden bara flödade. Jag trodde att jag skulle stamma, men det gjorde jag inte.

De flesta i klassen är bättre utbildade än jag, men deras svar och ansiktsuttryck

uppmuntrade mig. Jag kände mig fridfull under hela lektionen.

Min läs- och skrivkunnighet har gett mig en stark önskan att bättra på min officiella utbildning. Den har också hjälpt mig förstå evangeliet bättre och gett mig större förmåga att tjäna andra.

Jag är träsnidare till yrket och arbetar för ett byggföretag där jag kan göra bruk av mina färdigheter. I Nigeria har vi talesättet: 'Den yxa vi använder i träarbetet är så viktig att vi bär den med två händer och vilar den på skuldran.' Yxan är för viktig för att läggas ner. Det är så jag känner för kyrkan och läs- och skrivkunnighet. Jag bär dem med båda händerna och skuldran och kan inte lägga ner dem.

Jag är tacksam för mina grensledare som uppmuntrat mig att lära, särskilt broder Lawrence Monyei, min lärare i läs- och skrivkunnighetskursen."

Broder Imietehe lärde sig läsa och skriva i kyrkans kurs för läs- och skrivkunnighet och tack vare det stärktes både hans självförtroende och hans vittnesbörd om evangeliet. Han har sedan dess varit till välsignelse för många medlemmar i sin gren.

Kan du hjälpa till?

Elevers lektionsbok i kyrkans kurs för läs- och skrivkunnighet, *Ye Shall Have My Words* (artikelnr 34476) finns på engelska, franska, portugisiska och spanska. De som skulle ha störst nytta av den kan inte läsa dessa ord. Kan du hjälpa dem? ■

Härda ut till *början*

*Det tog sju år, men det var
värt all väntan.*

MARIA KANEVA

"Vilka är lärarna?" frågade jag min vän medan vi gick gatan fram en lördagsmorgon i februari 2000. Vi var fjorton år då.

"De är mina vänner och är här på en slags mission", sade hon. Vi hade aldrig pratat om religion förut, fastän vi var bästa vänner. Hon sade att vi skulle vara med på några engelskalektioner som hennes vänner höll gratis. Hon visste att jag skulle vara intresserad eftersom jag gick på en engelskspråkig high school.

När vi kom in i byggnaden drogs mina ögon mot bilderna på väggarna. Var det här en kyrka? Det såg inte ut som en bulgarisk-ortodox kyrka, den enda slags kyrka jag hade varit i tidigare. De flesta anser andra kyrkor vara kulter. Dessutom brännmärktes religiösa trosuppfattningar i Bulgarien under kommunismen ända fram till 1989, och många ser fortfarande religion som något som inte är rätt.

Min vän frågade om jag ville komma till kyrkan dagen därpå. Jag svarade ja, mer av nyfikenhet än av fromhet. Jag visste att om hon gick dit så var det inte fel.

Jag började gå till kyrkan regelbundet. Jag ville veta mer om dess lära. Jag ville veta varför de där ungdomarna med namnbrickor hade lämnat sitt land för att komma till Bulgarien och utsätta sig för den religiöst fientliga atmosfären här. Fastän jag inte var religiös just då var det något som fick mig att fortsätta gå på kyrkans aktiviteter. Jag tyckte om

Det var en lång väg till min dopdag (ovan), men jag fick styrka av skrifterna, av projekt inom Personlig tillväxt, till exempel av att lära mig "Den levande Kristus" utantill (motsatt sida), och av grensmedlemmarna i min hemstad Sliven (motsatt sida).

missionärernas vänliga anda och medlemmarnas varma leenden.

Jag blev vän med de unga kvinnorna i grenen. Jag förundrades över deras tro och stora önskan att tjäna andra. Jag minns när jag bad min första bön under en lektion i Unga kvinnor. Jag hade aldrig bett tidigare och visste inte hur kraftfull en bön kan vara. Jag hade inte känt den innerliga kontakten med vår himmelske Fader som bönen ger. Jag hade inte vetat att jag var hans dotter. Jag slutade aldrig be efter det. Varje gång jag behövde gå igenom något svårt visste jag att jag kunde be min himmelske Fader om vägledning. Ofta fick jag tårar i ögonen när jag bad eftersom jag kunde känna den Helige Andens försäkran om att Gud älskar mig. Jag började förlita mig på Herren.

När tonårstidens frestelser kom hade jag redan en stark tro på Jesus Kristus, vilket gav mig styrka att stå emot frestelserna. Jag kunde se hur Satan frestade mina kamrater med världsliga saker och hur små kompromisser ledde till större. Det var svårt för mig att hålla fast vid mina principer, men kontakten jag hade med min himmelske Fader i bön hjälpte mig att hålla mig borta från frestelser. Jag hade bestämt mig för att leva efter frälsningsplanens principer. Jag visste utan minsta tvivel att jag en dag skulle komma att bli välsignad.

Tråkigt nog kunde jag inte bli medlem i kyrkan just då. Mina föräldrar opponerade sig, särskilt pappa. Men jag kunde förstå honom. Hans föräldrar gick aldrig i kyrkan med honom. Han växte upp under kommunistväldet. Ändå visste jag att Herren hade berett en väg så att jag en dag skulle få bli medlem i kyrkan. Jag visste redan att den vägen skulle bli mycket svår. Men jag hade lärt mig från skrifterna att provningar kan vara för vårt eget bästa.

Jag gick på seminariet och senare på institutet, jag var med på kyrkans aktiviteter och påbörjade till och med programmet Personlig tillväxt. Jag längtade alltid till Unga kvinnors aktiviteter. Jag ska aldrig glömma timmarna vi tillbringade med att laga mat, göra vykort eller bokmärken, dekorera klassrummet eller spela spel. Inte heller vår underbara vänskap. Varje aktivitet

hjälpte mig förstå min gudomliga natur och roll i livet.

Ett av de svåraste projekten inom Personlig tillväxt var att lära sig "Den levande Kristus"¹ utantill. När jag läste texten tänkte jag att det skulle vara en jät-tebra utmaning att lära sig den utantill. Efter några veckor visste jag varför det projektet var en del av värderingen tro. Det var ett prov på tro och tålamod, ett prov med givande resultat. Apostlarnas vittnesbörd stärkte min tro och mitt vittnesbörd. Genom att tänka på deras inspirerade ord om Kristi gudomliga liv och verksamhet fick jag mod till att själv vittna om honom.

När jag var 16 år hade vi en aktivitet där vi skulle få veta hur det var att vara heltidsmissionär. Vi delades upp två och två och levde som missionärer i en vecka. Det var första gången jag insåg hur viktigt det är att bära sitt vittnesbörd för andra. Aktiviteten hjälpte mig inse både hur svårt det är att tjäna Herren och glädjen vi känner när vi berättar om evangeliet och ser hur Kristi lära förändrar någons liv. Den hjälpte mig inse hur det är att "stå såsom vittnen om Gud under alla tider och i allting och överallt". (Mosiah 18:9)

ЖИВИЯТ ХРИСТОС

СВИДЕТЕЛЬСТВО НА АПОСТОЛЫ
ЦЕРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВИДЕТЕЛИ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Детските обещания раждат на Исус Христос, преди да дойде, и ние имаме своето свидетелство за раждането на Иисуса Христа, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Исус Христос, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства, който е божественият обречен на Неговата животна свидетелства.

Som "aktiv icke-medlem", som alla kallade mig, lärde jag mig att ha tålamod och hoppas att en dag få bli medlem i kyrkan. Jag insåg att det var ett prov på min tro och mitt tålamod. Jag undrade hur lång tid det skulle ta att bli renad och börja ett nytt liv.

Den dagen kom nästan sju år efter det att min vän hade tagit med mig till kyrkan den där kalla februarimorgonen år 2000. Jag döptes 21 år gammal i missionshemmet i Sofia. Min dopdag var en av de lyckligaste dagarna i mitt liv. Då kände jag den stora, återlösande kärleken som min himmelske Fader har till mig. Jag kände den ännu mer när jag tog del av sakramentet följande dag. Jag kunde inte hålla tillbaka tårarna. Anden som brann

inom mig talade om för mig att det hade varit värt att vänta på. Jag kunde äntligen få den Helige Andens gåva och andra välsignelser vi får som medlemmar i kyrkan.

Jag är tacksam att jag välsignats med kunskap om det återställda evangeliet. Jag vet att vi kan övervinna livets prövningar genom tro och tålamod. Det finns ingen större eller mer givande förmån än att vara medlem i den enda sanna kyrkan på jorden. Inget ger större glädje än kunskapen vi har att vi som värdiga medlemmar i kyrkan kan få bo hos Gud igen. ■

SLUTNOT

1. Se "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", Liabona, apr 2000, s. 2.

VÄGLEDNING FÖR DIG

Ett samtal med Unga kvinnors generalpresidentskap

Unga kvinnors generalpresidentskap — Susan W Tanner, president (i mitten); Julie B Beck, första rådgivare (till vänster) och Elaine S Dalton, andra rådgivare (till höger) — samtalar om hur föräldrar och ledare kan hjälpa ungdomar stärka sin önskan och föresats att leva efter evangeliets normer. Sedan detta samtal har syster Beck kallats till Hjälpföreningens generalpresident och Mary N Cook till Unga kvinnors generalpresidentskap.

Vad kan föräldrar och ledare fokusera på när de pratar med ungdomar om normer?

Syster Susan W Tanner: Som presidentskap har vi ett motto: "Jag kan göra det som är svårt." Vår rådgivande prästadömsledare, äldste John B Dickson, föreslog att vi skulle ändra det till "När jag vet vem jag är kan jag göra allt Herren ber mig att göra". Vi känner starkt att om ungdomarna inser vilka de är som Guds barn så

följer de normerna. Känslan av identitet stärker deras självförtroende.

Syster Elaine S Dalton: När man pratar om normer så handlar det inte om regler. Normer handlar om att vara värdig den Helige Andens sällskap. Normer handlar om att stå på heliga platser så att man är värdig att få sällskap av den tredje medlemmen i gudomen. Han leder dig längs vägen du anträdde vid dopet och konfirmationen — vägen som leder till templet.

Syster Julie B Beck: Jag minns en reporter som angrep våra normer som restriktiva. Hon hade läst *Vägledning för de unga* och tyckte att häftet bara handlade om regler. Så jag pratade med henne om trygghet och val och använde orden *befria* och *fri* och *skydda*. Jag sade till exempel: Om en ung kvinna lever efter vår norm att inte dricka alkohol eller använda droger så blir hon aldrig slav under dessa vanor. Hon blir fri och hennes förmåga att göra val stärks eftersom hon inte har någon sådan last. Reportern började nicka när hon förstod att normer inte är något staket som ska hålla oss inne. Normer hjälper oss att gå ut och verka i en värld full av valmöjligheter. Vi kan ge vårt bidrag till världen och leva ett lyckligt, produktivt liv eftersom vi är beskyddade.

Hur kan föräldrar och ledare införliva normerna i ungdomarnas hjärta?

Syster Tanner: Ibland ser vi kortsiktigt på svårigheterna som ungdomarna ställs inför i stället för i ett långt perspektiv. Det är intressant att läsa *Vägledning för de unga* och

titta efter löften. Det är intressant att läsa i skrifterna och titta efter löften. När vi uppmanas göra något följs det i allmänhet av ett löfte. Föräldrar och ledare som har efterlevt normer är ett stort föredöme. Ungdomarna kan se att mycket gott har hänt i vårt liv, att vi har kunnat bilda eviga familjer. Det är löften som uppfylls i vårt liv.

Syster Dalton: Jag har aldrig träffat någon som inte vill ha löfterna i *Vägledning för de unga*: "Ni kommer att kunna utföra ert livsverk med större visdom och skicklighet", ni kommer att kunna "utstå prövningar med större mod", "ni kommer att ha den Helige Anden till

hjälp", "ni kommer att känna er stolta över er själva", ni kommer att ha "ett positivt inflytande på andra" och "ni kommer att vara värdiga att besöka templet." (Se s 2–3.)

Syster Beck: Om du inte ber om ursäkt för dina välsignelser, kan du inte heller be om ursäkt för det som ger dig välsignelserna.

Syster Dalton: Ibland tycker föräldrar att normer inte är så viktiga. De säger: "Jag tänker inte ta den striden och dö på den kullen." Men det handlar inte om kullar. Det handlar om helighet. En norm handlar om att förstå vem man är som en Guds son eller dotter.

Hur kan föräldrar och ledare övervinna rädslan att såra eller stöta bort ungdomar?

Syster Beck: Jag kommer att tänka på ett par skriftställen: "Frukta inte för dem, ty jag är med dig" (Jer 1:8) och "Öppna din mun så skall den bli fylld". (Moses 6:32) Herren förväntar sig att hans ledare — och alla föräldrar är ledare — säger sanningen.

Syster Tanner: I Lärn och förbunden kapitel 121 står det att när man ibland är "skarpt bestraffande" ska man "därefter [visa] större kärlek" (v 43). Om ungdomarna vet att du älskar dem så är de mer villiga att lyssna. Och om du följer upp med kärlek så kan du säga sådant som är svårt.

Syster Beck: Jag tror att vi underskattar ungdomarna. De är i en ålder när de söker och frågar "varför". Det finns en anledning till detta: Herren vill att de ska få ett eget vittnesbörd. Det är ledarnas och föräldrarnas uppgift att förse dem med ett "varför" grundat på läran och att underbygga normer genom att undervisa om skälen till att följa dem. Jag minns ett samtal jag hade med en dotter om söndagsklädsel. Jag förklarade hur jag kände att hon borde klä sig för att gå på sakramentsmötet. Jag undervisade också om sakramentet och bar mitt vittnesbörd om varför vi går till kyrkan. Det gjordes med kärlek. Hon ändrade inte sin klädsel följande söndag eller söndagen därpå.

Men snart började hon klä sig mer konventionellt för sakramentsmötet. Jag var tålmodig medan hon fick en egen bekräftelse. Och hon återgick aldrig till att klä sig så som hon hade gjort tidigare. Hon hade fått undervisning om läran och hennes "varför" besvarades.

Hur kan Vägledning för de unga hjälpa föräldrar och ledare förbereda sig för att besvara "varförfrågorna"?

Syster Tanner: Jag älskar *Vägledning för de unga* eftersom häftet är baserat på kyrkans lärdomar. Lärdomarna är evig sanning som fastlagts före världens begynnelse. Och normerna är baserade på kyrkans lärdomar, så de kommer inte att ändras heller. De är inte något

som insnöade föräldrar hittat på för att göra livet surt. I *Vägledning för de unga* förklaras lärdomar och normer på ett tydligare sätt, tror jag, än i något annat material. Där kan man också läsa om följder. Man kan alltså se vad den eviga sanningen är, vad det är vi ska eller inte ska göra och varför vi ska eller inte ska göra det. Häftet kan vara till stor hjälp för föräldrar. Ibland när jag tänker: "Jag vill förklara det här riktigt och förståeligt", tar jag fram häftet och tanken jag söker finns inkapslad i en och samma mening.

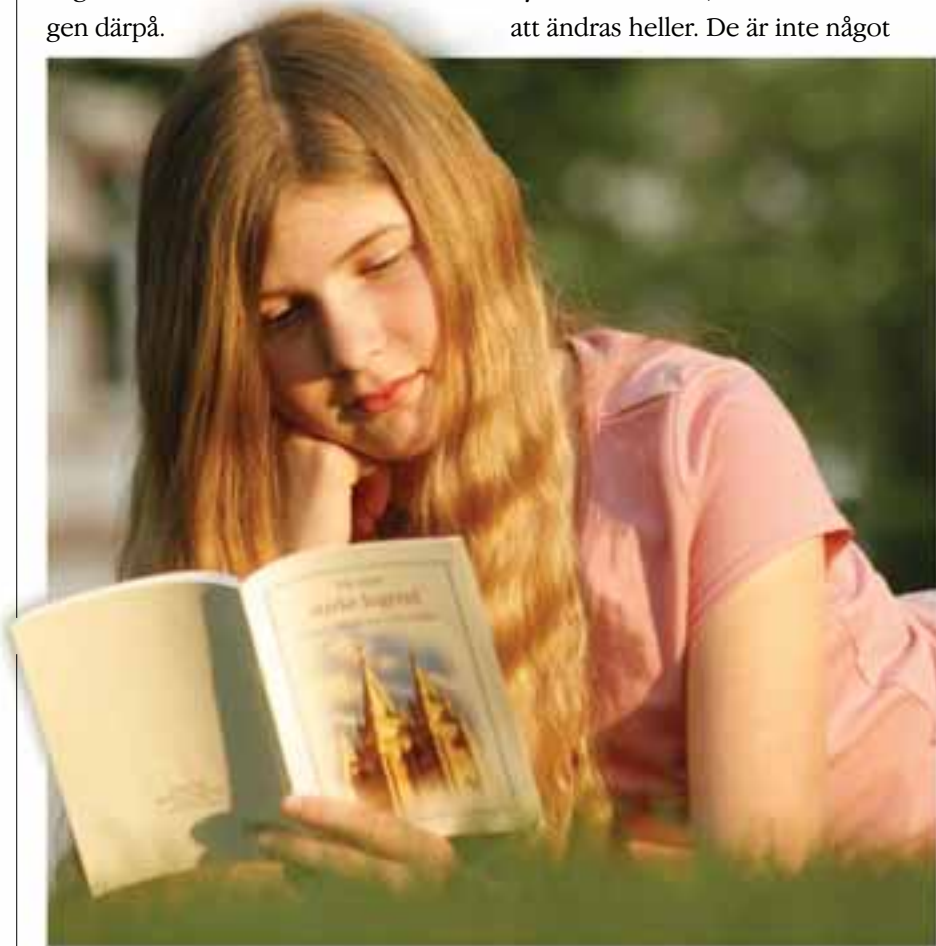
På vilka andra sätt kan föräldrar och ledare använda Vägledning för de unga?

Syster Beck: Man kan ta upp en norm åt gången på familjens hemafton och i varje stycke stryka under lärdomen, normen och följderna. Som lärare i kyrkan kan man använda häftet på lektioner. Det har hjälpt mig att lära mig några nyckelmeningar utantill som jag verkligen vill betona, och jag märker att när jag pratar med ungdomar så kommer dessa meningar upp i minnet.

Syster Dalton: En nyckelmening är till exempel att "Satan vill att du ska tro att du inte kan omvända dig, men ..."

Syster Dalton och syster Beck, tillsammans: "... det är absolut inte sant!" (s 30)

Syster Tanner: Ungdomar är ofta varandras bästa lärare. Något vi tycker om att göra när vi talar till ungdomar är att ge häftet *Vägledning för de unga* till några ungdomar och säga: "Jag vill att du väljer en av normerna och håller ett litet tal om den om

HJÄLPA UNGDOMAR ATT FÅ STYRKA

Ett sätt att börja göra lärdomarna i *Vägledning för de unga* (artikelnr 36550 180) till en del av vårt liv — och införliva dem i ungdomarnas hjärta — är att slå fast vilka lärdomar, normer och följder som finns i varje stycke av häftet. Titta till exempel på delen "Sexuell renhet".

Läran besvarar frågan: "Varför efterlever vi dessa normer?": "Fysisk intimitet mellan man och hustru är vacker och helig. Den instiftades av Gud för att barn skulle kunna födas och för att vara ett uttryck för kärlek mellan man och hustru. Gud har befallt att sexuell intimitet ska hållas inom äktenskapet" (s 26).

Normer lär oss vad vi ska och inte ska göra: "Ha inga sexuella relationer före äktenskapet och var fullständigt trogen din make/maka inom äktenskapet" (s 26).

Följderna är de positiva och negativa resultaten av att efterleva normerna: "När du håller Guds bud att vara sexuellt ren, förbereder du dig för att ingå och hålla heliga förbund i templet. Du förbereder dig för att bygga ett stabilt äktenskap och föra barn till världen som en del av en kärleksfull familj. Du skyddar dig mot de känslomässiga skador som alltid är följden av fysisk intimitet utom äktenskapet" (s 26).

några minuter." Jag har många gånger fått uppleva hur dessa spontana tal fyllde rummet med Anden. När ungdomar berättar om sina upplevelser och bär sitt vittnesbörd så känner *de* Anden och börjar inse vilket kraft det häftet har.

Syster Beck: Det räcker inte att ha en särskild kväll med normer en gång om året. Vi kan använda *Vägledning för de unga* på läger. Vi kan använda häftet på ungdomskonferenser och i formella och informella situationer. Det är en resurs som våra ungdomar alltid måste ha framför sig. Och föräldrar och ledare måste efterleva det som står där. Man kan inte vara ledaren som talar om för ungdomarna vilka filmer de inte ska titta på och sedan själv går och tittar på dem. Man kan inte vara mamman som säger: "Du kan inte ha den där uringade klänningen på dig" och sedan själv ha på sig en.

Man kan inte vara pappan som säger: "Betala tionde", men inte själv gör det.

Vägledning för de unga kan alltså vara till hjälp för personer som inte är i tonåren?

Syster Dalton: Jag kallar häftet *Vägledning för "dig"*. Det gäller oss alla.

Syster Beck: På mitt exemplar finns mitt namn och jag har gjort understrykningar i den. Normerna är inte till för ett visst kön eller en viss ålder. De är till för Guds barn.

Vilka omedelbara välsignelser kan vi få när vi lever efter Herrens normer som de undervisas om i Vägledning för de unga?

Syster Dalton: Sinnesfrid.

Syster Beck: Den Helige Andens sällskap.

Syster Dalton: Och självförtroende. Det hör samman med temat för veckoträffarna 2007: "Pryd alltid dina tankar med dygd. Då skall du hava ett frimodigt medvetande inför Gud." (L&F 121:45) Dessa omedelbara välsignelser är viktiga eftersom ungdomar ibland tänker:

"Om jag väljer det här så förlorar jag mina vänner." Tråkigt nog kan det bli så.

Syster Tanner: Det hände mig när jag gick i sjuan. Jag var ärlig och vägrade göra det som en populär grupp flickor ville att jag skulle göra. På grund av det hade jag inga vänner och var ledsen för det, men jag visste att jag hade gjort det rätta. Och jag är säker på att det var det som hjälpte mig igenom den perioden. Jag visste att jag skulle kunna se dem i ögonen som jag behövde se i ögonen — min himmelske Fader och min familj." Men inte ens den kunskapen innebär att det inte gör ont.

Syster Dalton: I *Vägledning för de unga* utlovas inte ett liv fritt

från problem om man lever efter normerna, men det står att "ni kommer att ... utstå prövningar med större mod". (Se s 2.) Fastän jag inte insåg det kvällen jag lämnade en fest och stängde dörren för ett framtida umgängesliv — de populära ungdomarna undvek mig från och med den dagen — så vet jag nu att man kan bli en ledare genom att efterleva normerna. När *en* ung kvinna eller *en* ung man har mod att efterleva dessa normer och lämna en olämplig situation så får andra mod att göra samma sak.

Vilka långsiktiga välsignelser får man när man efterlever normerna i Vägledning för unga?

Syster Beck: Förra veckan var jag ute och shoppade med mina barnbarn. Jag lade märke till att försäljaren såg hur roligt vi hade. Senare gav jag henne ett utdelningskort. Hon sade: "Jag har kommit till en punkt i livet där jag vill åstadkomma en förändring, men jag vet inte hur." Vi pratade om det. Innan jag gick sade jag till henne: "Om du vill ha det här när du är i min ålder" — och pekade på mina små barnbarn — "då måste du vara noga med vilka val du gör nu. De val jag gjorde i din ålder avgjorde vem jag är nu."

Syster Dalton: Långsiktiga välsignelser sträcker sig över generationer, och något litet som du gör just nu kan ha stor betydelse för var du hamnar och var dina efterkommande generationer hamnar. Och vi får inte glömma att generationerna före oss har gjort uppoffringar för att vi skulle få ha evangeliet och känna till normer.

BERÄTTA OM NORMER

En ung kvinna jag känner blev frustrerad på vänner som ifrågasatte hennes normer: "Varför får du inte gå ut på träff innan du är 16?" "Varför får du inte dricka?" När hon bad om hur hon skulle hantera situationen fick hon följande tanke: "Jag ska stoppa *Vägledning för de unga* i jeansfickan. När de till exempel frågar om umgänge med killar kan jag ge dem häftet och be dem läsa delen som handlar om träffar."

Det visade sig vara en jättebra idé! På tre månader gav hon bort 52 exemplar av *Vägledning för de unga*. Och tre nya vänner började komma till kyrkan tillsammans med henne.

Denna unga kvinna var djärv på ett vänligt sätt och bad inte om ursäkt för sina normer. När ungdomar tydligt efterlever normer utan att be om ursäkt respekteras de av andra, som ser på deras föredöme.

Mary N Cook, andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap.

Hur kan ungdomarna motstå frestelser och få dessa omedelbara och långsiktiga välsignelser?

Syster Dalton: När jag frågar ungdomar "Vad är det som är svårast?" säger många: "Det är att gå på en fest och bli erbjuden alkohol och att inte dricka den." Då frågar jag: "Varför är du på festen?" Och de säger: "Jag är där för att vara ett bra

föredöme." Då svarar jag alltid: "Ta med dina vänner till platser där de kan känna Anden. Gå aldrig till platser dit Anden inte kan komma. Håll dig borta från dem!"

Syster Beck: Äldste Lynn G Robbins i de sjuttios kворum har en analogi. Han säger att om du har bestämt dig för att inte äta choklad men ändå går in i köket när det finns en nybakt

chokladkaka — det luktar underbart och du kan föreställa dig hur chokladen smälter i munnen — hur lång tid tar det då innan du smakar på den? Hur stark är du i själva verket? Det är att stå emot — eller att försöka stå emot. Men om man nu har bestämt sig för att inte äta choklad och håller sig borta från köket när det bakas chokladkakor och man inte bakar dem själv, då *undviker* man frestelsen. Det är lättare!

Vad kan ungdomar som efterlever dessa rättfärdiga normer åstadkomma?

Syster Beck: Satan attackerar ungdomarna från alla håll. Men vi har ett skydd, så vi behöver inte vara rädda. Vi kan lita på Herrens löften. Han säger att unga män och kvinnor ska ha drömmar och se syner, att han ska utgjuta sin ande över dem i de sista dagarna och att han ska låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden. (Se Joel 2:28–32; Moses 7:62.) Det finns inget som är rättfärdigt som ungdomar inte kan göra!

Syster Dalton: Våra ungdomar är huvudpersoner i jordens avslutande scener. Vi läser om katastrofer och annat som ska inträffa, men om ungdomarna efterlever normerna i *Vägledning för de unga* bevaras och skyddas och stärks de på ett sådant sätt att de kan tjäna och göra sådant som ingen annan kommer att kunna göra.

Syster Tanner: Dagens ungdomar är som Helamans armé! Ungdomarna där uppfostrades till att rädda den nephitiska generationen, och våra ungdomar uppfostras till att rädda den här generationen. ■

En särskild bok, ett särskilt svar

Mina tvivel oroade mig, men lösningen på dem var snabb och inspirerad, och jag tror inte att det var någon tillfällighet.

GRIGOR A TADEVOSYAN

När jag skulle döpas och konfirmeras till medlem i kyrkan var jag bekymrad över om jag hade valt rätt väg. Våra grensmissionärer i Gyumri i Armenien insåg att jag hade en del tvivel angående Mormons bok och att bli medlem i kyrkan, så de inbjöd mig att följa med dem när de skulle hålla några missionslektioner.

När vi kom till det första hemmet frågade äldste Perrin om Anichka hade läst kapitlen hon fått i uppgift att läsa. "Nej", sade hon, "det glömde jag." Så vi läste 2 Nephi 29–33 tillsammans. I kapitel 29 studerade vi profetiorna om Mormons bok och hur man skulle avfärda den i de sista dagarna genom att säga: "En bibel, en bibel! Vi hava en bibel, och det kan icke finnas en bibel till" (v 3). Det kapitlet stannade kvar hos mig hela lektionen.

Sedan gick vi till ett annat hem. När vi läste i Mormons bok där frågade fadern till kvinnan vi undervisade: "Vad är det för en bok?"

Jag sade att det var Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus. Han blev arg och sade: "Vi har redan en Bibel, och det kan inte finnas någon mer Bibel."

Jag tänkte på kapitlet vi hade läst bara tio minuter tidigare tillsammans med Anichka.

Äldste Perrin tog till orda: "Du har en Bibel och den kommer från Guds forntida förbundsfolk." Han fortsatte: "Gud skapade alla människor och han uppenbarar sitt ord

till sina barn, vilket innebär alla människor på jorden. Du har en Bibel, men tror du inte att Gud också skulle låta andra få hans ord?” Han fortsatte på samma sätt och berättade om Mormons boks ursprung.

Jag var förundrad över det som just hade hänt. Det verkade inte finnas något större vittnesbörd för att skingra min oro beträffande Mormons bok

än att se dess profetia gå i uppfyllelse.

Nu kan jag uppriktigt säga att Mormons bok är den sannaste boken. Jag vet att Gud älskar oss alla och att han inte överger oss. Om och om igen har jag insett vilken fantastisk ägodel Mormons bok är. ■

Hjälpa dem som kämpar med dragning till personer av samma kön

Du har en nära anhörig eller vän som känner dragning till personer av samma kön som ber dig om hjälp. Vad ska du säga? Vad kan du göra?

ÄLDSTE JEFFREY R. HOLLAND
i de tolv apostlarnas kворum

En sympatisk ung man på drygt 20 år satt framför mig. Han hade ett trevligt leende, men han log sällan under vårt samtal. Det som slog mig var smärtan i hans ögon.

”Jag vet inte om jag borde fortsätta vara medlem i kyrkan”, sade han. ”Jag tror inte att jag är värdig.”

”Varför skulle du inte vara värdig?” frågade jag.

”Jag är homosexuell.”

Jag antar att han trodde att jag skulle bli förskräckt. Det blev jag inte. ”Och ...?” frågade jag.

Lättnaden syntes i hans ansikte när han märkte min medkänsla. ”Jag attraheras inte av kvinnor. Jag attraheras av män. Jag har försökt strunta i känslorna och ändra på dem, men ...”

Han suckade. ”Varför är jag så här? Känslorna är så verkliga.”

Jag var tyst ett ögonblick och sade sedan: ”Jag behöver några upplysningar innan jag kan ge dig något råd. Att känna sig dragen till personer av samma kön är inte någon synd, men det är det att handla efter känslorna, precis som med heterosexuella känslor. Överträder du kyskhetslagen?”

Han skakade på huvudet. ”Nej, det gör jag inte.”

Den här gången var det jag som var lättad. Jag sade: ”Tack för att du vill ta itu med det här. Det kräver mod att samtala om det, och det är dig till heder att du håller dig själv ren.

”När det gäller dina känslor, så har jag inget svar på den frågan. Det finns ett antal olika faktorer som kan ha betydelse och de kan vara så olika som människor är olika. Vissa saker, bland annat orsaken till dina känslor, kanske vi aldrig får veta i det här livet. Men att veta varför du känner som du gör är inte lika viktigt som att veta att du inte har gjort dig skyldig till överträdelse. Om ditt liv är i harmoni med buden så är du värdig att verka i kyrkan, ha samma förmåner som andra medlemmar, besöka templet och få alla välsignelser som Frälsarens försoning ger.

Han satt lite rakare i ryggen. Jag fortsatte: ”Du gör dig själv en otjänst när du i första hand identifierar dig genom din sexuella läggning. Det är inte din enda egenskap, så ge den inte oproportionerligt stor uppmärksamhet. Först och främst är du en Guds son och han älskar dig.

”Dessutom älskar jag dig. Mina bröder bland generalauktoriteterna älskar dig. Jag påminns om något som president Boyd K

Packer sade när han talade till dem som kände dragning till personer av samma kön. "Vi *förkastar inte* er", sade han. "Vi *kan inte* förkasta er, för ni är Guds söner och döttrar. Vi *kommer inte* att förkasta er, för vi älskar er."¹

Vi pratade i ytterligare en halvtimme. Jag visste att jag inte kunde vara hans personlige rådgivare, så jag bad honom kontakta sina lokala prästadömsledare. Sedan skildes vi åt. Jag tyckte mig se en strimma av hopp i hans ögon som inte hade funnits där tidigare. Han hade fortfarande många prövningar att ta sig igenom — eller bara uthärda — men jag hade en känsla av att han skulle klara det bra.

Gud älskar sina barn

När en ängel ställde en fråga till Nephi om Gud, svarade Nephi: "Jag vet, att han älskar sina barn; dock vet jag ej vad allting betyder." (1 Nephi 11:17) Jag vill också intyga att Gud älskar *alla* sina barn och tillstå att många frågor, bland annat de som gäller dragning till personer av samma kön, måste vänta på ett framtida svar, kanske i nästa liv.

Tråkigt nog tror många att de har alla svar nu och förfäktar sina åsikter vitt och brett. Lyckligtvis talar inte dessa människor för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Jag tror att kyrkans medlemmar är ivriga att visa medkänsla med personer som är annorlunda än dem själva, men det tillhör den mänskliga naturen att vi drar oss undan när vi ställs inför en situation som vi inte förstår. Detta gäller i synnerhet i fråga om dragning till personer av samma kön. Vi har så lite tillförlitlig information om detta att de som vill vara till hjälp ofta känner sig något osäkra. Jag erkänner min egen otillräcklighet i fråga om detta men vill ändå hjälpa, så låt mig ge några förslag som kan vara till hjälp för dem som har nära anhöriga eller vänner som känner dragning till personer av samma kön.

Vår Faders lycksalighetsplan

Låt oss för det första vara på det klara med vad Gud vill att var och en av oss ska få. Han vill att vi ska få det eviga livets alla välsignelser. Han vill att vi ska bli lika honom. För att hjälpa oss med detta har han gett oss en plan. Denna plan är grundad på eviga sanningar och ändras inte efter dagens samhälleliga trender.

Kärnan i Guds plan är födandet av barn. Adam och Eva befalldes att "vara fruktsamma och föröka sig". Vi ska följa dem och gifta oss och låta vår himmelske Faders andebarn få jordiska kroppar.

YTTERLIGARE HJÄLP

Några av tankarna och orden i den här artikeln kommer från ett häfte som första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum gett ut till personer som känner dragning till personer av samma kön. Det heter *Gud älskar sina barn* (artikelnr 04824 180). Om häftet finns att tillgå på ditt språk kan du skaffa ett exemplar från ditt lokala distributionscenter eller ladda ner det från www.lds.org/same-gender-attraction.

enligt vilken välsignelsen är utlovad. (Se L&F 130:20–21.) Ingen som lever efter evangeliet bör känna förtvivlan. Hopp och frid kommer från Hjälparen, och botemedlet mot förtvivlan är att bjuda in den Helige Anden i vårt liv.

Olika sätt att hjälpa

Låt oss anta att du är familjemedlem eller vän till någon som känner dragning till personer av samma kön och som kommer till dig för att få hjälp. Vad ska du säga? Vad ska du göra?

Jag skulle börja med att uppmärksamma samma modet som förde din son, dotter, bror eller syster eller din vän till dig.

Jag skulle uppmärksamma den tillit personen har. Att diskutera saken med någon man litar på är ett sunt första steg mot att hantera förvirrande känslor, och det är av största vikt att dessa första steg bemöts av medkänsla.

Därnäst, om du är förälder till någon som känner dragning till personer av samma kön, utgå då inte från att du är orsaken till dessa känslor. Ingen, inte heller den som kämpar med denna dragning, ska försöka ta på sig skulden. Inte heller ska man skylla på någon — inte heller på Gud. Lev i tro och hjälp personen hantera denna prövning så gott han eller hon kan.

När du gör det, var då medveten om att äktenskap inte är någon universallösning. Dragningen till personer av samma kön sitter djupt, och det är inte troligt att ett försök att tvinga fram en heterosexuell relation förändrar den. Vi blir alla glada när någon som kämpar med dessa känslor kan gifta sig, uppfostra barn och få ett lyckligt familjeliv. Men andra försök har resulterat i krossade hjärtan och splittrade hem.

Håll framför allt kommunikationslinjerna öppna. Öppen kommunikation mellan föräldrar och barn är ett tydligt uttryck för kärlek, och ren kärlek som uttrycks frikostigt kan förändra familjeband. Men kärleken till en familjemedlem sträcker sig inte till att tolerera orättfärdigt beteende. Dina barn är förstås välkomna att bo hemma, men du har all rätt att utestänga varje beteende som är stötande för Herrens ande.

Kärnan i denna plan är födandet av barn, en av de avgörande orsakerna till att Adam och Eva lämnade Edens lustgård. (Se 2 Nephi 2:19–25; Moses 5:10–12.) De befalldes att vara fruktsamma och föröka sig (se Moses 2:28), och de valde att hålla det budet. Vi ska följa dem och gifta oss och låta vår himmelske Faders andebarn få jordiska kroppar. Det är uppenbart att en homosexuell relation är oförenlig med denna plan.

Av olika anledningar är äktenskap och barn något som inte alla välsignas med omedelbart. Kanske kommer inget erbjudande om äktenskap. Efter vigseln kanske det visar sig omöjligt att få barn. Eller kanske finns det för tillfället inte någon dragning till personer av motsatt kön. Vad anledningen än är kommer Guds rikaste välsignelser till slut att finnas att få för alla hans barn — om de är rena och trofasta.

Genom att utöva tro, sträva och lita till försoningens kraft kan vissa övervinna dragningen till personer av samma kön under jordelivet och gifta sig. Andra däremot kanske aldrig blir fria från denna dragning i detta liv.

Som medlemmar i kyrkan, som familj och vänner måste vi inse att de som känner dragning till personer av samma kön ställs inför restriktioner när det gäller att uttrycka sina känslor. Även om denna dragning är verklig, får den inte uttryckas fysiskt. Längtan efter fysisk tillfredsställelse rättfärdigar inte omoraliska handlingar av någon, oavsett sexuell läggning. Dessa känslor kan vara starka, men de är aldrig så starka att de kan beröva någon friheten att välja ett värdigt uppförande.

När jag säger detta vill jag klargöra att dragningen i sig, hur problematisk den än må vara, inte gör någon ovärdig. Första presidentskapet har sagt: "Det är skillnad mellan omoraliska tankar och känslor och att delta i omoraliska heterosexuella eller homosexuella handlingar."² Om man inte ger efter för frestelsen, har man inte begått någon överträdelse.

Förtvivlan är ofta följden av att inte se denna skillnad. Jag ömmar för dem som inte förstår att varje välsignelse som Gud erbjuder är tillgänglig för alla som lyder den lag

Trädgårdsprincipen

Beakta nu en princip som man lär sig i trädgårdsarbete. Någon har sagt att om vi använder goda frön när vi odlar en trädgård, finns det inte så stort behov av en hacka. Om vi på liknande sätt fyller vårt liv med andlig näring, kan vi lättare få bukt med våra böjelser. Detta innebär att vi skapar en positiv miljö i hemmet där man kan uppleva Andens inflytande i rikt mått. En positiv miljö innefattar konsekvent enskild och gemensam gudsdyrkan, bön, fasta, skriftläsning, tjänande samt möjlighet att få uppleva upplyftande samtal, musik, litteratur och andra medier.

Samma miljö sträcker sig till upplevelser i kyrkan. En del som känner dragning till personer av samma kön har olösta farhågor och blir sårade i kyrkan fastän ingen menade något illa. Å andra sidan utestänger somliga medlemmar dem som är annorlunda från sin vänskapskrets. När våra handlingar eller ord hindrar någon från att till fullo dra nytta av medlemskapet i kyrkan, så sviker vi dem — och Herren. Kyrkan blir starkare av att vi inbegriper varje medlem och stärker varandra i tjänande och kärlek. (Se L&F 84:110.)

Att plantera starka, friska plantor i en trädgård hjälper oss att ha kontroll över ogräset. Om vi på liknande sätt fyller vårt liv med andlig näring, kan vi lättare få bukt med våra böjelser.

Du kanske känner dig manad att uppmana den du försöker hjälpa att träffa en prästadömsledare som innehar nycklarna till inspirerade råd. Gör det, med vetskap om att första presidentskapet har bitt kyrkans ledare att behandla dessa frågor konfidentiellt och i en anda av kristlig kärlek.³

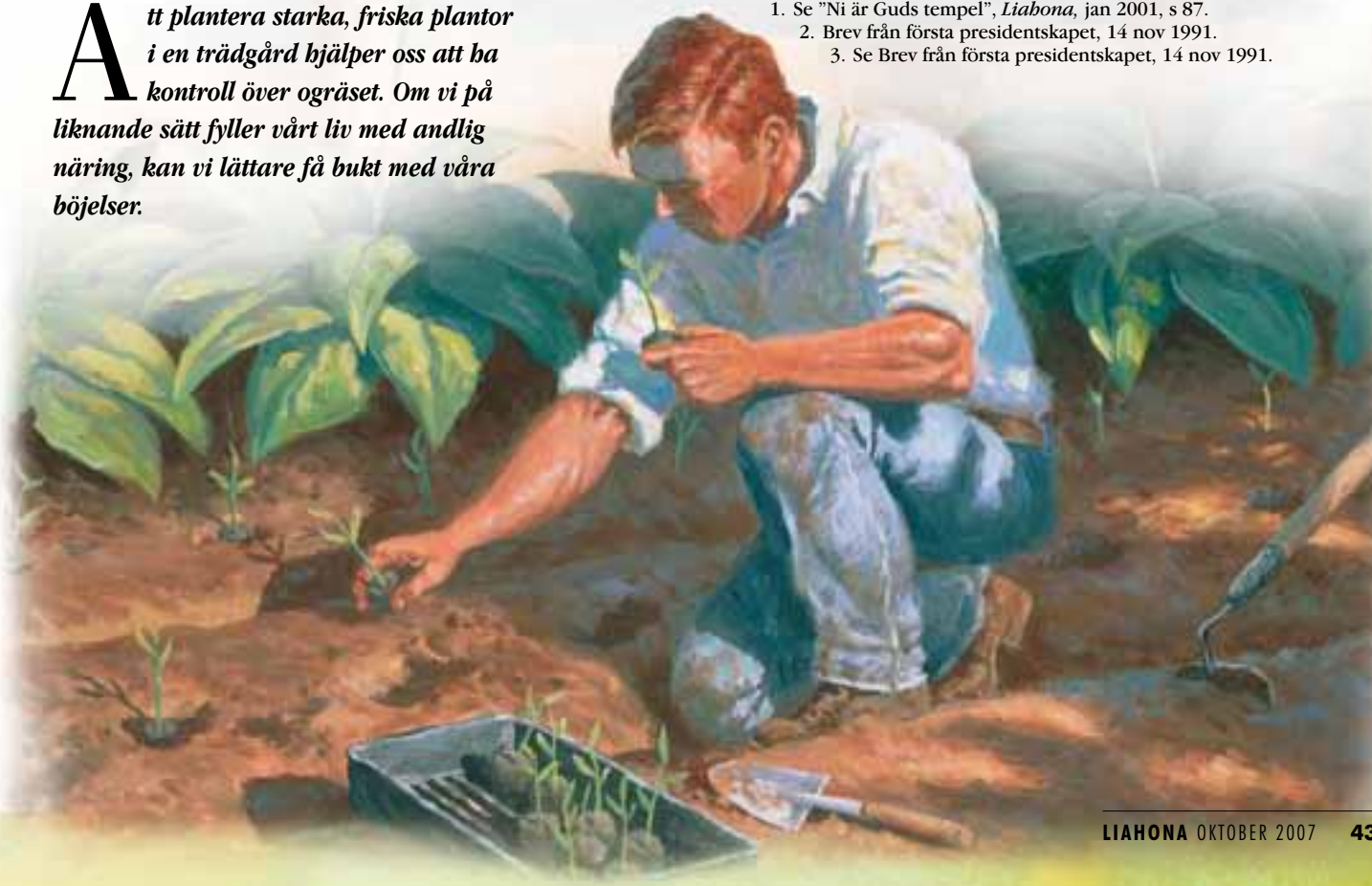
I Herrens händer

För inte så länge sedan fick jag ett brev från en man i trettioårsåldern som kämpade med sin dragning till personer av samma kön. Hans kamp har inte varit lätt, och han är fortfarande ogift. Men han skrev: "Herren har hjälpt mig att orka med min nuvarande situation, och jag gör mitt bästa och överlämnar mitt liv i hans händer."

Jag gråter av beundran och respekt inför tron och modet hos denne man som lever med en prövning som jag aldrig har drabbats av. Jag älskar honom och tusentals andra som honom, män och kvinnor, som "kämpar trons goda kamp". (Se 1 Tim 6:12.) Jag rekommenderar hans inställning åt alla som kämpar med — eller som hjälper andra som kämpar med — dragning till personer av samma kön. ■

SLUTNOTER

1. Se "Ni är Guds tempel", *Liabona*, jan 2001, s 87.
2. Brev från första presidentskapet, 14 nov 1991.
3. Se Brev från första presidentskapet, 14 nov 1991.

Farbror Gilbertos minne

Esther Labibe de Beruben

När jag började lära mig om förrättningsarbetet för de döda, inspirerades jag av den stora kärlek min make visade sin farmor när han såg till att hennes tempelförrättningar utfördes. Detta motiverade mig att lära mig mer om mina egna förfäder. Under åren som gått sedan dess har många bröder och systrar, bland annat dem som arbetar i släktforskningscentret i närheten av mitt hem i Guadalajara i Mexiko, hjälpt mig att utföra arbetet för mina förfäder.

År 1991 fick jag min patriarkaliska välsignelse och uppmanades att bekymra mig om mina döda släktingar och ägna mig åt dem. Jag satte upp ett mål att göra detta, vilket ledde till dagliga samtal med mina föräldrar som inte var medlemmar i kyrkan. Jag ställde ofta frågor om min släkt, men mamma kunde bara berätta för mig om mina morförfäder.

En dag sade mamma att farbror Gilberto hade fått en hjärtinfarkt. "Jag

vet att han skulle tycka om att prata med dig", sade mamma. "Han har ett jättebra minne och kan ge dig en hel del information om släkten."

När jag ringde till sjukhemmet där han bodde svarade hans hustru och sade att min farbror mådde dåligt och inte kunde prata. Jag bad henne hälsa så gott och sade att jag skulle be för dem och deras familj.

Nästa dag ringde jag sjukhemmet igen. Till min stora förvåning svarade min farbror.

"Farbror Gilberto!" sade jag. "Jag ringer för att tala om att jag har bett ivrigt för att du ska bli frisk och att jag älskar dig."

"Tack så mycket, Bibi", svarade han. "Jag kände mig mycket bättre när jag vaknade i morse. Berätta vad som händer med dig."

Jag berättade om min iver att få veta namnen

på släktingarna som kom från Arabien och Libanon. Mamma hade rätt i fråga om min farbrors minne. Han kände till namn, datum och platser för fyra generationer på min pappas sida av släkten.

När jag lade på luren kände jag att vårt samtal skulle bli vårt sista i det här livet. Jag hade rätt. Men Herren hade välsignat oss båda så att jag kunde få informationen jag behövde för att förena vår släkt — både nu och för evigt. ■

Mamma bade rätt i fråga om min farbrors minne. Han kände till namn, datum och platser för fyra generationer på min pappas sida av släkten.

ILLUSTRATIONER KRISTIN YEE

Skjuts till kyrkan

Stephen Baer

När jag var sju år blev mamma och pappa vän med en mindre aktiv familj i vår församling som bestod av en ensamstående mamma och hennes två söner. Min äldre bror John och jag var lika gamla som de två pojkarna Robin och Shannon, så det var väl på sin plats att erbjuda dem vår vänskap.

Familjen hade ingen bil så pappa erbjöd sig att hämta dem från deras hus i en närbelägen stad och skjutsa dem till och från kyrkan. Jag minns när pappa uppmanade min bror och mig att följa med honom och hämta dem. Jag tyckte inte om det just då, men trots mina protester fortsatte pappa skjutsa dem tills de var aktiva i kyrkan och hade en egen bil. Robin och Shannon döptes och konfirmerades snart, och deras mamma började gå på Hjälpföreningen. Jag insåg inte då vilka positiva återverkningar som detta tjänande skulle få.

Några månader innan jag började åttan dog pappa. Förutom sorgen kände jag mig osäker på grund av mitt utseende och bristen på kamrater. Jag började bli missmodig och

Jag insåg inte då vilka positiva återverkningar som det skulle få att min pappa erbjöd två bröder skjuts till och från kyrkan.

tillbringade lunchtimmen med att gå hem och tillbaka till skolan eftersom jag inte stod ut med att sitta ensam.

Samma år flyttade familjen som vi hade hjälpt till vårt skoldistrikt och Shannon började gå i min skola. Vi blev omedelbart

vänner. Jag kände mig accepterad och inte längre så ledsen. Vetskapen om att någon tyckte om att vara min vän stärkte självförtroendet och självkänslan. Jag behövde inte längre vara ensam under lunchtimmen.

Vår vänskap fördjupades i high school. När våra äldre bröder började på college och gick på mission blev Shannon och jag varandras surrogatbröder. Vi fick båda scouternas högsta utmärkelse, gick på samma universitet, åkte ut som missionärer samma sommar och

blev rumskamrater efteråt. Vi gifte oss båda i Salt Lake-templet med underbara kvinnor och våra första barn föddes med tre månaders mellanrum.

En kväll strax före Shannons bröllop började vi prata om vår barndom. Jag berättade hur han hade hjälpt mig övervinna min osäkerhet och klara av min pappas död. Det var hans vänskap, tillade jag, som hade hjälpt mig ändra mitt liv. Shannon berättade sedan att om min pappa inte hade skjutsat hans familj till kyrkan så skulle han aldrig ha gått i kyrkan, verkat som missionär eller beseglats i templet.

Anden berörde mig starkt under samtalet när jag insåg vilken välsignelse en enkel skjuts till kyrkan hade varit i vårt liv. När jag tänkte på Shannons vänskap insåg jag att pappa inte bara hjälpte till att rädda Shannons familj utan förberedde också en vän som skulle hjälpa till att rädda hans son. ■

Vem vände på mitt huvud?

Hildo Rosillo Flores

Under ett sakramentsmöte 1972 i Piura i Peru tittade en talare, som tog

upp vikten av släktforskning, hela tiden på mig.

I slutet av sitt tal överraskade han mig med att säga: "Jag vet att broder Rosillo kommer att utföra det här arbetet."

Jag hade varit medlem i kyrkan mindre än ett år men satte upp ett mål att börja släktforska — inte på grund av vad han sade, utan på grund av att jag hade en önskan att göra det. Jag skaffade en antavla med plats för fyra generationer och började med att intervjua mina föräldrar och släktingar för att få reda på vad de visste. Varje gång jag skulle arbeta med min släktforskning bad jag Herren om hjälp.

För att hitta mina morföräldrars föräldrars dödsdatum, reste jag till staden Zorritos i norra Peru där de hade begravts. Kyrkogården låg i utkanten av staden och de flesta av de döda låg begravda i gravvalv.

Jag gick in på kyrkogården och började leta men hittade ingenting. Sedan bestämde jag mig för att åka till staden och fråga en kusin om hon var säker på att våra morföräldrars

föräldrar hade begravts där. När hon svarade ja, sade jag: "Då åker jag inte härifrån förrän jag har datumen."

Jag återvände till kyrkogården och började leta metodiskt. Jag gick nerför varje valvgång och läste alla inskriptioner. Jag kunde ändå inte hitta deras valv så jag knäböjde och bad Herren hjälpa mig. Sedan letade jag igen — men med samma resultat. Jag var trött, det höll på att bli sent och jag behövde ge mig av för att göra annan släktforskning som jag hade planerat.

"Jag gjorde min del", tänkte jag för mig själv. Jag var tvungen att ge mig av utan att ha uppnått mitt mål.

Jag skulle just gå och vände mig mot porten. Men när jag tog det första steget kände jag två händer

ta tag i mitt huvud bakifrån och vända det mot ett särskilt håll. Mina ögon fästes på en liten smutsig gravsten som låg i höjd med marken. Jag såg mig om för att se vem som hade tagit tag i mitt huvud, men det var ingen där.

Jag gick fram till gravstenen, lade mig på marken och torkade av inskriptionen. Med stor tacksamhet såg jag nu informationen jag hade letat efter: *Isidro Garcia Rosillo, död 1 augusti 1934. Francisca Espinoza Berrú, död 31 januari 1954.*

Mina förfäders långa väntan på att ta emot sina frälsande förrättningar tog sin ände 1980. Det var då min hustru och jag åkte till templet i São Paulo i Brasilien för att ta emot vår begåvning. Jag beseglades i templet

Jag lade mig på marken och torkade av inskriptionen. Med stor tacksamhet såg jag nu informationen jag hade letat efter.

till min hustru och döptes för mina avlidna nära och kära.

När jag gick ner i dopbassängen mindes jag den lilla gravstenen på kyrkogården. Jag gick ner i det stilla vattnet med vetskap om att Herren hade lett mina steg när jag sökte efter mina förfäder. ■

En bön med min hemlärare

Judy Stone

Jag skäms för att erkänna det, men det fanns en tid när jag tyckte att hemlärare var mer till besvär än till välsignelse. När de skulle komma på besök hittade jag på sätt att hålla mig borta så att jag kunde få mitt arbete gjort.

Därför blev jag särskilt irriterad när Lincoln blev vår hemlärare. Han misssade aldrig ett besök. Han hade alltid en lektion förberedd och utförde trofast sin plikt som hemlärare. Jag uppskattade hans ansträngningar men inte tillräckligt för att ge honom och hans kamrat min odelade uppmärksamhet när de kom på besök varje månad. Lincoln var alltid hjärtlig, jag alltid lite ohövlig.

En dag på våren var jag ute och arbetade i trädgården. Det var en klar och varm dag. För det mesta tycker jag att trädgårdsarbete är som terapi, men den här dagen var jag bekymrad. Min make hade just genomgått en allvarlig ryggoperation

och som familj hade vi en del svåra beslut att fatta.

Jag behövde svar så jag knäböjde i trädgården. Tårarna rann medan jag innerligt bad om vägledning från Herren. Om jag bara kunde få känna lite frid. Om jag bara kunde få någon försäkran om att vår framtid inte skulle bli så dystert som den såg ut att bli. Min bön var uppriktig och ibland talade jag högt medan jag vädjade till Herren om hopp, men mest av allt om frid.

När jag gick tillbaka in i huset efter att ha vädjat till Herren var jag helt

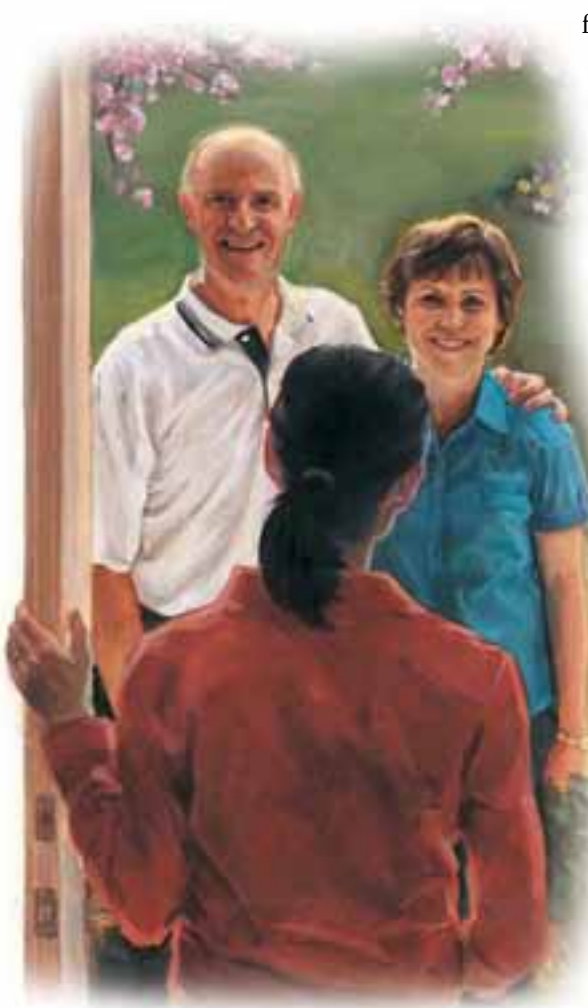
utmattad. Jag var glad att ingen var hemma så att jag kunde samla mig. Jag hade knappt hunnit ta av mig arbetsskorna förrän det ringde på dörren. Lincoln var den sista personen jag hade väntat mig, men när jag öppnade dörren stod han där tillsammans med sin hustru — utan lektionsmaterial.

För första gången var jag faktiskt glad att se honom. Jag bjöd in dem. Vi småpratade, och Lincoln frågade om min makes arbete, våra fem döttrar och andra familjeangelägenheter. De stannade inte länge, men

när de gjorde sig redo att gå frågade Lincoln om han fick välsigna vårt hem. Jag var tacksam och undrade hur han kunde veta att en bön var så behövlig. Vi knäböjde och när jag lyssnade på hans trösterika ord, bad han särskilt om att hemmet skulle välsignas med frid.

I det ögonblicket kände jag en våg av tröst fylla min själ. Jag visste då att Herren hade kontroll över situationen och att allt skulle ordna sig.

Mina böner hade besvarats, tydligt och övertygande, genom Lincoln, vår trofasta hemlärare. Han ärade sitt ansvar och följde den Helige Andens maningar och gav mig därigenom ett vittnesbörd om hans heliga kallelse. ■

Budskapen från första presidentskapet

Liabona har hjälpt många människor att fullkomna sitt liv. Budskapen från första presidentskapet kan inte ignoreras av någon som vill ha ett bra liv. Budskapen från första presidentskapet har verkligen hjälpt mig ordna upp mitt liv. Fastän jag inte alltid kan köpa *Liabona* får jag hjälp att bli en bättre människa av de nummer jag faktiskt kan läsa.

Abraham Adaranijo, Kanada

En princip åt gången

När jag var nydöpt medlem i kyrkan kunde jag inte helt förstå evangeliet, men genom att läsa *Liabona* har jag lärt mig förstå det, en princip åt gången. Jag inspireras av dem som berättar om sina livserfarenheter. Tack för att ni publicerar bra artiklar som stöder evangeliets principer.

Federico G Balut Jr, Filippinerna

Hur människor efterlever evangeliet

Vilken utmärkt och perfekt välsignelse det är att ha *Liabona* i vårt hem och bibliotek, där vi kan läsa den på vår lediga tid och under andliga stunder. Jag uppskattar de underbara artiklarna om hur människor på andra platser efterlever evangeliet. Detta förenar oss. Det uppmuntrar oss andra att inte vara rädda och försäkrar oss om att vi inte är ensamma.

Elsie Castillo, Ecuador

Uppmuntrad att komma tillbaka

Som barn blev jag mindre aktiv i kyrkan men som tonåring funderade

jag på att komma tillbaka. Innan jag fattade detta viktiga beslut, bad jag och begrundade vad det skulle innebära att komma tillbaka till kyrkan och vad det skulle föra med sig för plikter.

Jag bestämde mig då för att läsa några gamla nummer av *Liabona*. Jag läste och sökte efter berättelser som skulle uppmuntra mig och stärka min önskan att komma tillbaka till kyrkan.

Genom att läsa artiklar om andra som hade upplevt liknande saker kände jag mig uppmuntrad. Framför allt hjälpte artiklarna mig förstå att ingen i kyrkan är fullkomlig och att jag också har brister och att jag behöver göra något för att rätta till dem.

Jag har nu kommit tillbaka till kyrkan. Jag ser att mötena är likadana som tidigare, men nu har jag en mer positiv syn, delvis på grund av tankarna jag fick från *Liabona* om hur man gläds åt lektionerna och sakramentsmötet.

Varje gång jag läser *Liabona* känner jag mig nöjd och finner svar på mina frågor.

María Pilar Santana, Dominikanska republiken

Vår käre profets tal

Jag vill tacka er för att ni regelbundet skickar *Liabona* till mig. Jag är nu 93 år gammal. Jag har fått tidningen sedan dagen då jag döptes och konfirmerades. Den var liten förut men alltid

intressant. Jag är förtjust över hela innehållet i tidningen, men jag är särskilt intresserad av våra käre profets tal. Det är underbart att höra honom två gånger om året på generalkonferensen.

Lydia Dominguez, USA

För flera månader sedan svarade många på en enkät som vi hade tagit med i april-numret. Tack! Vi fick hundratals svar och vi gick igenom alla. Era svar hjälper oss att förbättra *Liabona*. Om du inte hade möjlighet att svara på frågorna i enkäten, kan du skicka in dina kommentarer ändå. Du når oss på nedanstående adress.

Sänd dina kommentarer per e-post till liabona@ldschurch.org. Eller till:

Liabona, Comment

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Brev kan komma att förkortas eller förtydligas.

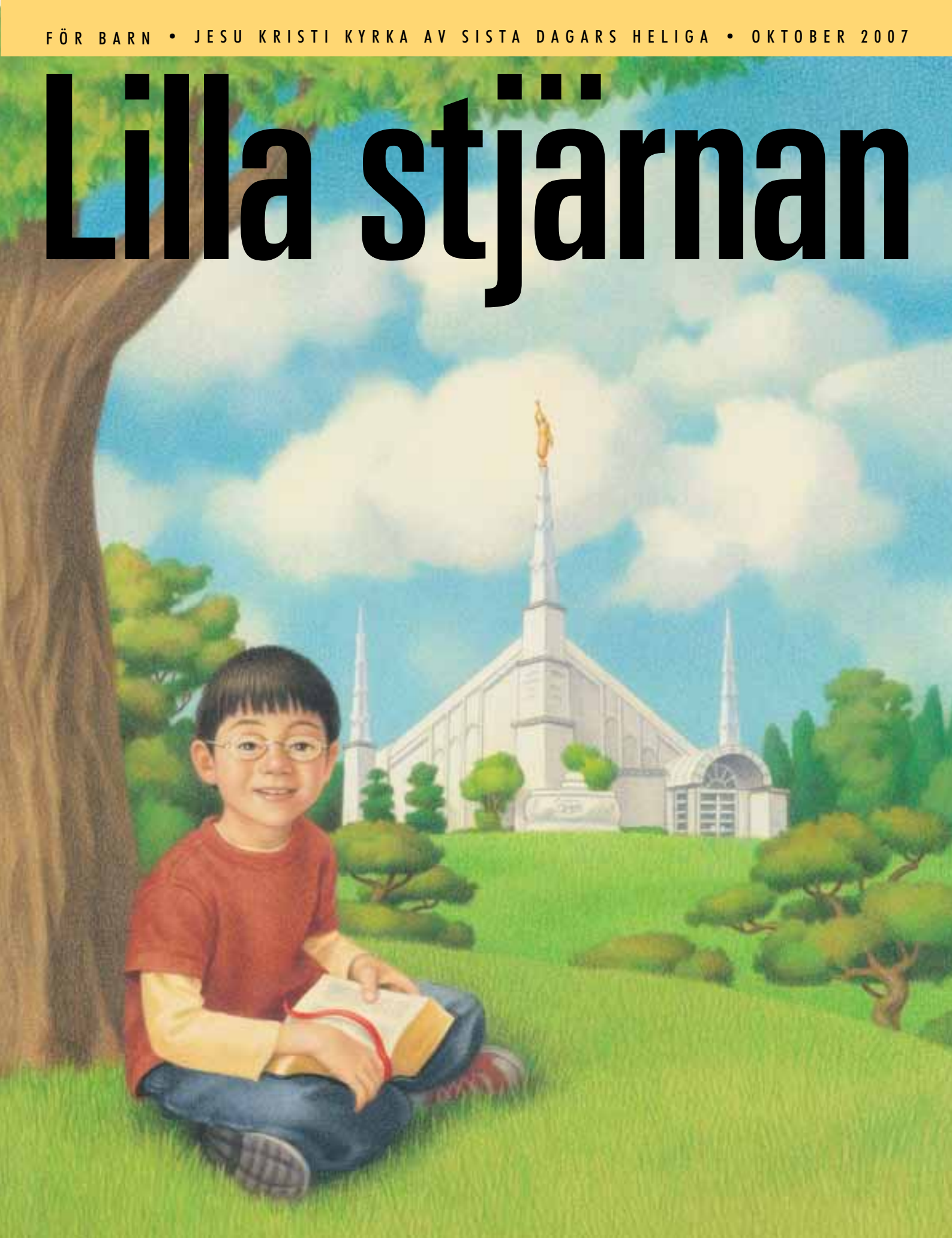

FRID PÅ JORDEN

**DU FINNER DEN I HERRENS HUS.
(Se Haggai 2:9; Psalmer, nr 187.)**

Lilla stjärnan

Den tomma vagnen

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

För några år sedan bestämde sig prästerna i ett kворum för att samla ihop mat till behövande som tjänandeprojekt. Jim, en av prästerna, tyckte att det var spännande att vara med och hade bestämt sig för att samla ihop mer mat än någon annan. Stunden kom då prästerna träffades i kapellet. De begav sig alla av samtidigt och återvände på en bestämd tid senare på kvällen. Till allas förvåning var Jims vagn tom. Han verkade ganska dämpad och några av pojkarna började reta honom. En rådgivande som såg det hela och visste att Jim var intresserad av bilar, sade: "Kom med ut, Jim. Jag vill att du tittar på min bil. Den har en del problem."

När de kom ut frågade den rådgivande Jim om han var ledsen. Jim sade: "Nej, egentligen inte. Men när jag gick ut för att samla mat fick jag ihop väldigt mycket. Min vagn var full. När jag var på väg tillbaka till kapellet stannade jag till hos en fränskild kvinna som inte är medlem men som bor inom gränserna för vår församling. Jag knackade på dörren och förklarade vad vi höll på med, och hon bjöd in mig. Hon började leta efter något att ge mig. När hon öppnade kylskåpet kunde

**President Faust
visar hur osjälviskt
tjänande gjorde en
tom vagn full och en
full vagn tom.**

jag se att det nästan inte fanns något i det. Skåpen var tomma. Till slut hittade hon en liten burk persikor.

"Jag kunde knappt tro det. Det sprang omkring en massa barn som behövde mat, och hon gav mig den här burken med persikor. Jag tog emot den, stoppade den i vagnen och gick ut på gatan. Jag kom ungefär halvvägs uppför kvarteret när jag blev alldeles varm inuti och visste att jag behövde gå tillbaka till huset. Jag gav henne all maten."

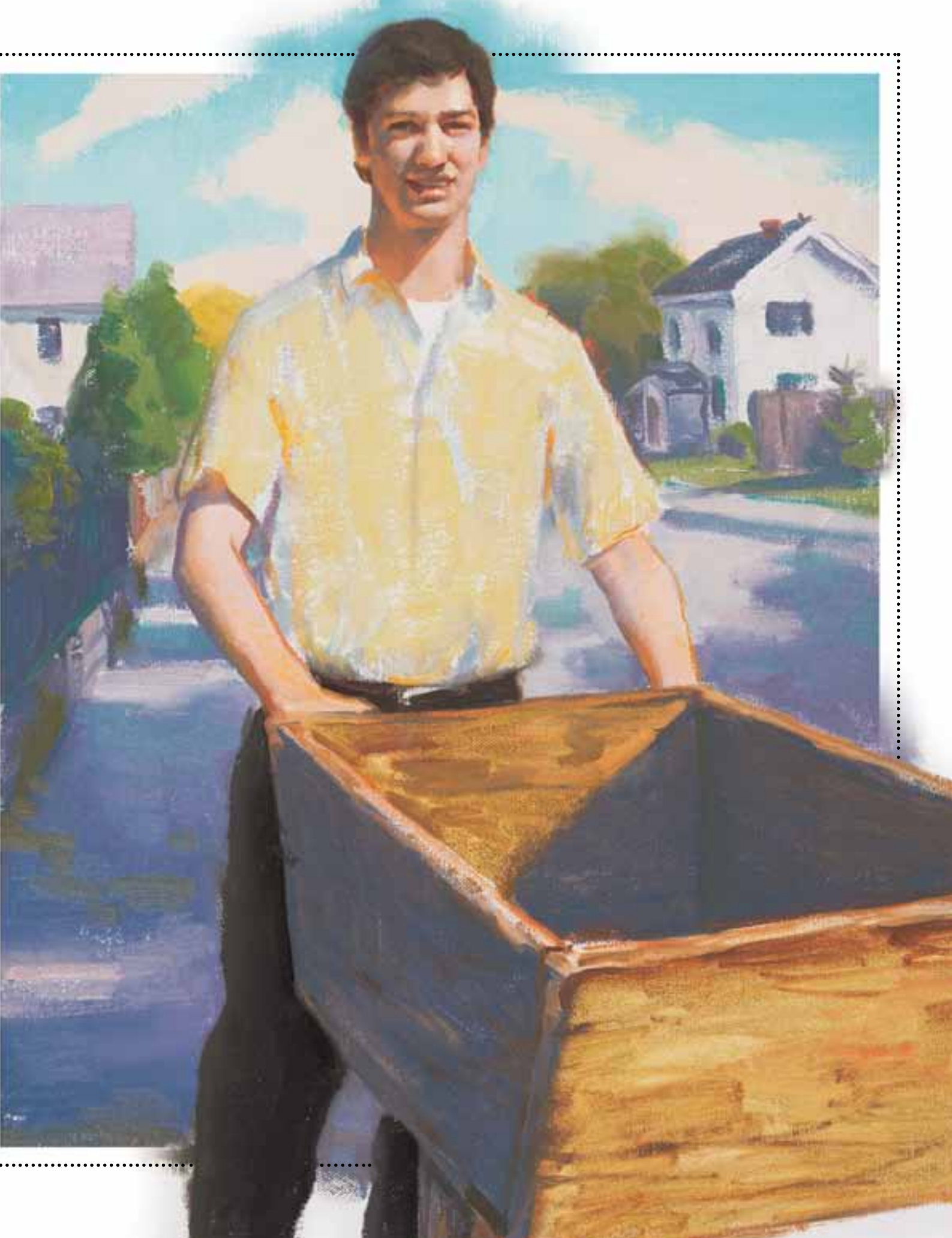
Den rådgivande sade: "Jim, glöm aldrig någonsin hur du känner dig i kväll, för det är det här som det hela handlar om." Jim hade

smakat på näringsämnet osjälviskt tjänande. ●

Ur ett tal från generalkonferensen i oktober 2006.

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

- 1. Vad tror du det var som hände med Jim när han blev alldeles varm inuti och visste att han skulle gå tillbaka?**
- 2. Den rådgivande sade att känslan Jim hade var det "som det hela handlar om". Vad tror du han menade?**
- 3. Vad hade Jim för mål när han gick ut för att samla in mat? Vad hade han för mål i slutet av kvällen? Hur kan du använda detta i ditt eget liv?**
- 4. Vad har du mer för tankar om Jims upplevelse?**

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på "Languages".

Hur stor ska inte din glädje bli

”Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen.” (Matt 5:16)

ELIZABETH RICKS

Har du tänkt på att när du delar med dig av något, till exempel något gott eller en leksak, att det känns bra? Naturligtvis har du det.

Förutom godsaker och leksaker kan du dela med dig av annat, till exempel kunskap. Att dela med sig av kunskap kan ge stor glädje — inte bara åt mottagaren utan också åt givaren. Den bästa kunskapen vi kan dela med oss av är Jesu Kristi evangelium.

Nioåriga Ashley blev glad när hon delade med sig av evangeliet. När Ashley hade uppmanats att ge bort en Mormons bok körde Ashleys pappa hem henne till hennes rektor i skolan som hon gav en Mormons bok till. Ashley gav också heltidsmissionärerna rektorns namn. Vilken glädje Ashley kände! (Se ”Nine-Year-Old Member Missionary”, *Friend*, jul 1997, s 42–43.)

Det viktigaste du kan dela med dig av är Jesu Kristi evangelium. Herren kallade Oliver Cowdery och David Whitmer att predika evangeliet. Han berättade vilken glädje de skulle känna:

”Om så skulle ske, att I arbeten hela edert liv med att ropa omvändelse till detta folk och därigenom fören blott en enda själ till mig, huru storligen skolen I icke glädjas med honom i min Faderns rike!

Och om I kunnen glädja eder storligen över en enda själ, som I haven fört till mig i min Faders rike, huru mycket större glädje skolen I icke hava, om I fören många själar till mig!” (L&F 18:15–16)

Vi visar vår tro på Jesus Kristus när vi berättar för andra om evangeliet. Och vilken stor glädje vi känner när vi hjälper andra få veta om Jesus Kristus och vår himmelske Faders plan.

Aktivitet

Skriv ditt namn under en av missionärsfigurerna. Klipp ut den och klistra fast den på tjockt papper. På familjens hemafton sätter du missionärsfiguren bredvid var och en av bilderna och förklarar för familjen hur personen i varje situation är en missionär. Be din familj att göra en sketch av situationerna på bilderna eller andra situationer de kan komma på och låta dig öva på att berätta om evangeliet.

Förslag till samlingsstunden

1. Gör i ordning flera papperslappar där du skriver ner handlingar som visar upp ett exempel, gott eller dåligt. Låt några barn ta varsin lapp från en låda. Turas om att läsa lapparna. Låt barnen avgöra om situationen visar på ett gott eller ett dåligt exempel. Sätt fast papperslapparna på tavlan under rubrikerna ”Gott exempel” eller ”Dåligt exempel”. ”Jag har passande klädsel” ska till exempel sättas under ”Gott exempel”, och ”Jag svär ibland” ska sättas under ”Dåligt exempel”. Hjälp barnen slå upp, läsa och lära sig Matteus 5:16 utantill. Bär vittnesbörd om att Jesus Kristus var ett exempel för oss alla.

2. Be barnen tänka på en situation då de hör andra bära vittnesbörd. Säg att vittnesbörds möten är tillfällen för oss att bära vårt vittnesbörd, men vi kan bära vårt vittnesbörd vid andra tillfällen också. Slå upp Andra Timoteusbrevet 1:7–8. President Gordon B Hinckley har sagt: ”Jag önskar att varje medlem i denna kyrka ville sätta upp dessa ord där han kan se dem varje morgon, då dagen börjar.” (”Var inte rädd”, *Liabona*, feb 2005, s LS2). Han säger att dessa ord ger oss mod, tro och styrka. Låt barnen skriva ner vers 7 och första delen av vers 8 och ta bëm dem och sätta upp dem där de kan se dem varje morgon. Hjälp barnen känna kraften i profeternas och apostlarnas vittnesbörd. Om så är möjligt kan du spela upp ett av vittnesbörden från generalkonferensen eller från videon Särskilda vittnen om Kristus. Eller så kan du läsa från ett nummer av *Liabona*. ●

FRÅN PRESIDENT SPENCER W KIMBALLS LIV Övervinna svårigheter

Under hela sitt liv hade president Spencer W Kimball många hälsoproblem.

Du kan ha cancer i strupen. Jag rekommenderar en operation.

Min syster dog i cancer. Det är bäst att jag opereras.

Operationerna som oroadde honom mest var de som gjordes på strupen.

Hur kan jag fortsätta verka som en Herrens apostel om jag förlorar min röst?

En gång när han rullades ut från en operationssal, blev sjukvårdaren arg på något och svor till och missbrukade Herrens namn.

Snälla, säg inte så. Han är den som jag älskar mest i hela världen.

Förlåt. Jag skulle inte ha sagt så.

Guds härlighet är

**Från en intervju
med äldste
David A Bednar
i de tolv
apostlarnas
kvorum; av
Kimberly Webb,
kyrkans tidningar**

”Om någon i detta liv genom flit och lydnad erhåller mera kunskap och intelligens än en annan, så har han så mycket mera företräde framför denne i den tillkommande världen.” (L&F 130:19)

Jag har arbetat med utbildning i nästan hela mitt liv. När jag var yngre trodde jag att utbildning betydde att man gick i skolan, gjorde prov och fick bra betyg. Men när jag blev äldre började jag lära mig skillnaden mellan att göra bra ifrån sig i skolan och att utbilda sig. En person kan göra bra ifrån sig på prov och ändå inte utbilda sig. Sann utbildning är att lära sig hur man lär sig. När jag väl hade förstått det så blev det roligt att lära.

Ett av jordelivets huvudsyften är att lära — att få kunskap och intelligens. I Läran och förbunden 93:36 står det: ”Guds härlighet är intelligens.” Du kanske tror att intelligens är att vara begåvad i akademiskt hänseende, men

intelligens är också att tillämpa den kunskap vi får för rättfärdiga syften.

Kunskap, både timlig och andlig, kommer i små steg. Mitt vittnesbörd växte rad på rad, bud på bud, lite här och lite där (se Jes 28:10) liksom det gör för de flesta av kyrkans medlemmar. Som pojke minns jag hur mamma läste Mormons bok och berättelser från kyrkans historia för mig. Jag fick en ljuvlig, fridfull, övertygande känsla av att det jag lärde mig var sant. Denna känsla blev till en uppriktig önskan att lära mig mer genom att studera skrifterna. Ingenting har haft större inverkan på mitt liv än att läsa, studera och söka i skrifterna för att få mer kunskap och intelligens.

Jag växte upp i Kalifornien som tonåring under en tid när ont inflytande som droger och dålig

intelligens

musik blev mer och mer populära. Tack vare kunskapen jag hade välsignats med valde jag att inte ta del av allt det där. Jag förberedde mig för att bli missionär och tjäna Herren. På missionsfältet stärkte kunskapen att jag tjänade Herren min beslutsamhet att arbeta hårt för att bygga upp hans rike. Att verka som missionär är kanske ett av de främsta sätten att lära sig och få andlig kunskap.

Det verkliga värdet av att lära består i att vi i varje situation har möjlighet att komma på vad vi ska göra trots att vi inte har någon aning om vad vi ska göra! Vi blir ofta uppmanade i skrifterna att söka efter

kunskap genom att studera och tro. (Se L&F 88:118.) I vårt eget liv, i familjen och i kyrkan kan vi välsignas med andlig styrka, vägledning och skydd när vi genom tro söker efter att få intelligens och kunna använda andlig kunskap i rättfärdighet. ●

ILLUSTRATIONER DILLEEN MARSH

HEMMET

Kärleksfullt ♩ = 92 100

1. Hem - met har ett hjär - ta och kär - lek varm och stor.
 2. Hem - met har en pap - pa allt all - tid li - ta på.
 3. Hem - mets skydd är Fa - dern som bor i him - lens land. (2)

Hem - met är en öp - pen farnn för al - la som där bor.
 Hem - met har en mam - ma som äls - kar bar - nen små.
 Han väl - sig - nar och oss le - der med sin tryg - ga hand.

Text: Caroline Eyring Miner, 1907 1999

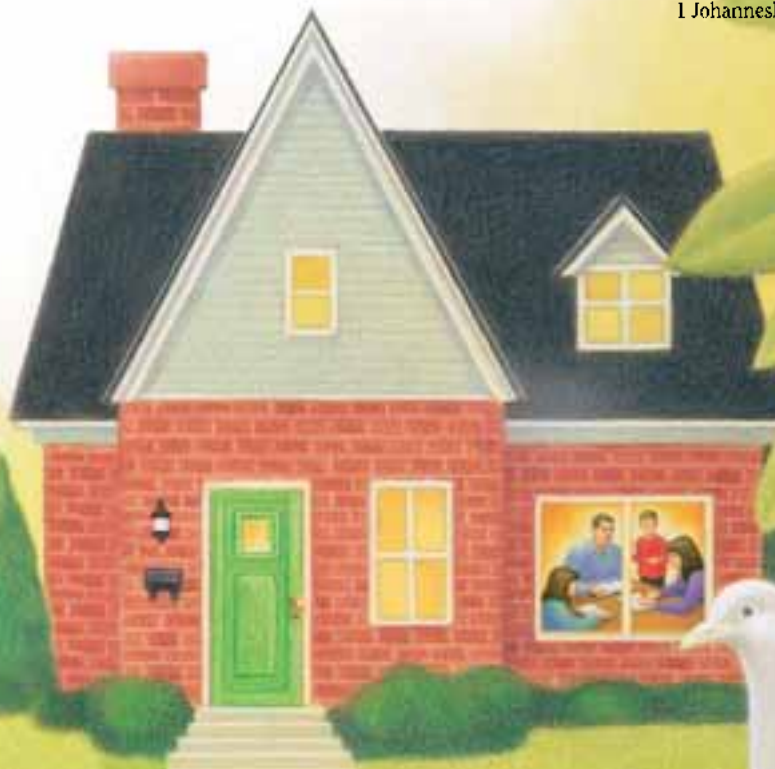
Musik: K. Newell Dayley, f 1939

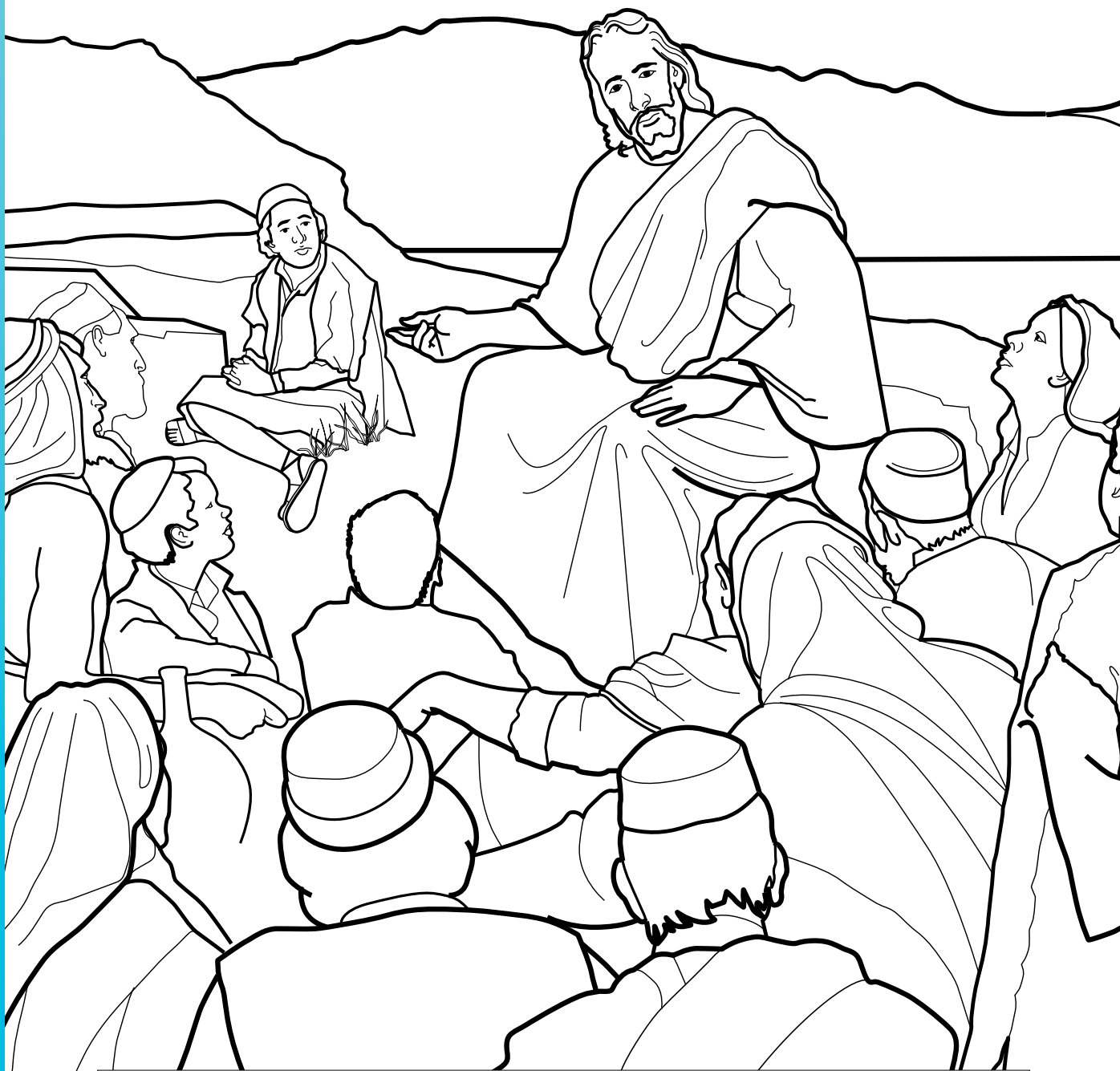
© 1975 Sonos Music, Orem, Utah.

Använd med tillstånd. Denna sång
 får kopieras för tillfällig, icke-kommersiell
 användning i kyrkan eller hemmet.

1 Johannesbrevet 4:7

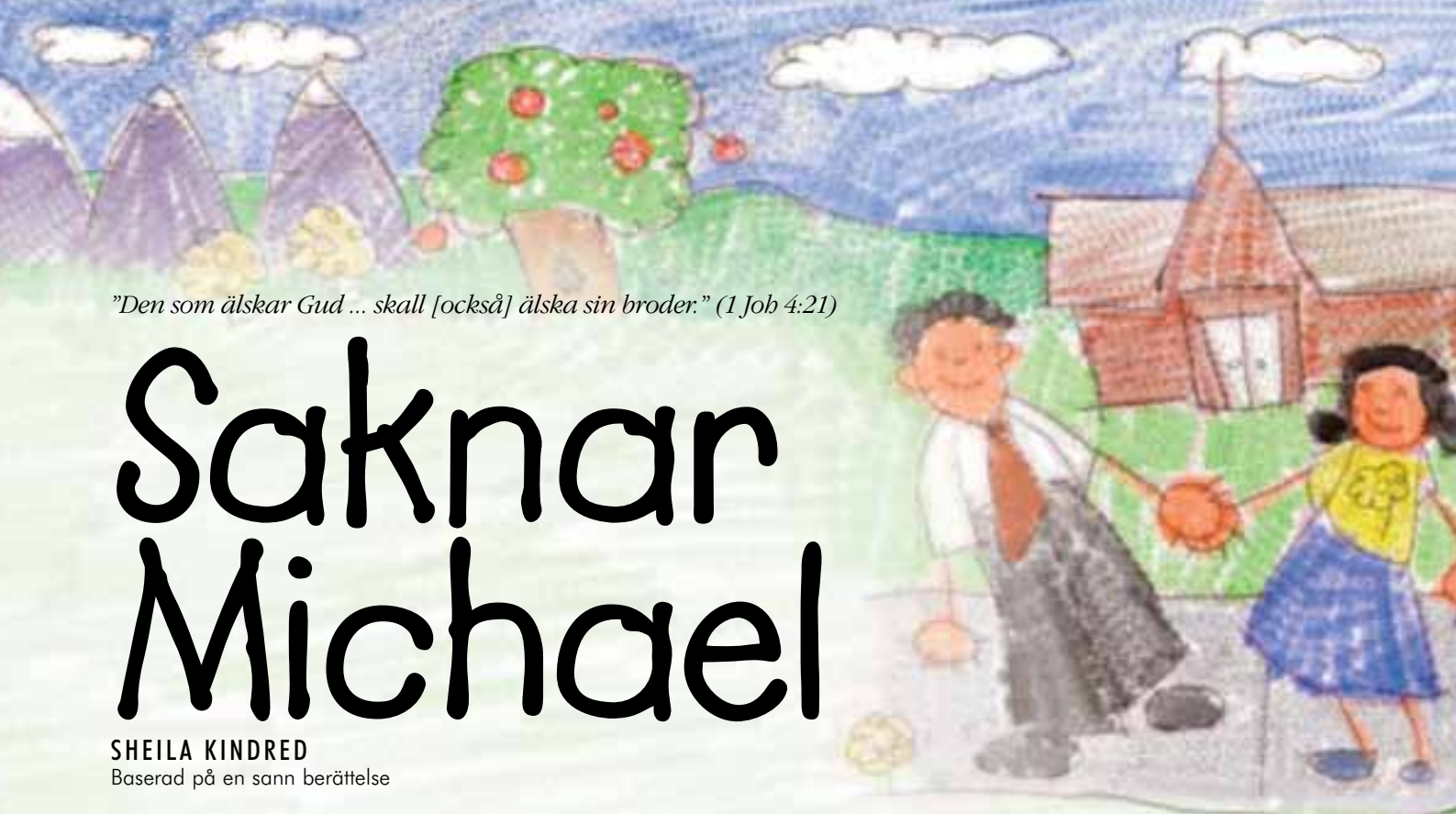
ILLUSTRATION STEVE KROPP

JAG VISAR MIN TRO PÅ JESUS KRISTUS NÄR JAG BERÄTTAR FÖR ANDRA OM EVANGELIET

"Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar
och prisar er Fader i himlen." (Matt 5:16)

"Den som älskar Gud ... skall [också] älska sin broder." (1 Job 4:21)

Saknar Michael

SHEILA KINDRED

Baserad på en sann berättelse

Där är spiran!" utbrast Natalie. Hon älskade att gå till kyrkan. Söndagen var hennes favoritdag, utom för en sak — hon var ledsen för att hennes bror Michael hade valt att inte gå till kyrkan med resten av familjen.

Natalie satt tyst på sakramentsmötet och tänkte på Michael. När han brukade komma till kyrkan tyckte Natalie om att sitta bredvid honom medan hon tittade i sina bilderböcker om Jesus. Efter sakramentsmötet brukade Michael ta henne i handen och gå med henne till Primär. "Vi ses sen, syrran", brukade han alltid säga. Men Michael hade inte varit i kyrkan på länge.

Natalie önskade att hon kunde binda fast honom med sitt hopprep och dra honom till kyrkan i sin lilla röda vagn, men hon visste att han inte skulle tycka om det. Vad kunde hon annars göra?

I Primär hälsade syster Chang glatt på klassen. "Jag är så glad att ni är här i dag", sade hon. "Jag blir glad av att se era glada ansikten. Men vem är det som saknas?"

Natalie såg sig om i rummet. Hon räckte upp handen. "Jed", sade hon. "Jed är inte här i dag."

"Du har rätt", sade syster Chang. "Jed var inte här förra veckan heller."

"Han kanske är sjuk", föreslog Lisa.

"Han kanske är bortrest", sade Boyd.

"Han kanske bara inte ville komma", sade Natalie tyst.

"Vi behöver låta honom veta att vi älskar honom och saknar honom när han är borta", sade syster Chang.

"Hur kan vi göra det?" frågade Natalie.

"Ja, vi kan tala om det för honom", sade syster Chang. "Små saker har ofta stor betydelse. Jag har gjort ett kort som ni kan skriva ert namn på, och ni kan rita en bild åt Jed."

Natalie bestämde sig för att rita en bild av ett berg och träd eftersom hon visste att Jed tyckte om att vara utomhus. Och sedan frågade Natalie sin lärare om hon kunde få rita en bild som hon kunde ta med hem.

När Natalie kom hem från kyrkan var Michael i sitt rum och lyssnade på musik. "Hej, syrran", sade han. "Vad händer?"

Natalie gav honom ett hopvikt pappersark. "Jag gjorde ett kort till dig."

"Till mig?" Michael log. "Varför då? Det är inte min födelsedag eller nåt sånt."

"Syster Chang hjälpte mig skriva inuti. Det står: 'Jag saknar dig när du inte kommer till kyrkan med oss. Jag älskar dig.' Och så skrev jag mitt namn."

"Tack", sade Michael tyst. "Det är ett fint kort. Det gjorde du bra."

"Var så god." Natalie gav sin bror en kram och sprang i väg för att hjälpa mamma med middagen. Hon kände

Jag älskar
dig!

sig glad. Hon älskade sin bror så mycket och nu visste han det också.

Söndagen efter blev Natalie jätteglad när Michael bestämde sig för att följa med till kyrkan. Hon höll honom i handen när de kom in i kapellet. Hon satt tyst bredvid honom under mötet. Natalie såg Jed några rader framför dem och vinkade till honom.

Natalie älskade att gå till kyrkan, särskilt när alla hennes vänner och familjemedlemmar var där. Hon bestämde att från och med nu skulle hon tala om ifall hon saknade någon, för ibland kan små saker göra stor skillnad. ●

"Det är vårt ansvar ... att se till att var och en som döps får uppmuntran och kan känna den underbara värmen i vår Herres evangelium."

President Gordon B. Hinckley, "Finn lammen, föd fåren", Liahona, jul 1999, s 124.

Växer i tro

YONDONJAMTS FRÅN ULAANBAATAR I MONGOLIET

DON L SEARLE OCH JULIE WARDELL

Kyrkans tidningar

Missionärer i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kunde inte predika evangeliet för människorna i Mongoliet förrän 1993. Under det kommunistiska styret från 1920-talet till 1990 avskräcktes mongolerna från att engagera sig i någon religion. Tioårige Yondonjamts och hans pappa Bayartsengel, hans mamma Gantsetseg, hans bror Monkhsaihan, 14 år, och hans syster Bolor-Erdene, 16 år, är i dag tack-samma för att de kunde bli medlemmar i kyrkan.

Trofasta böner, dop och prästadömet

Innan Yondonjamts döptes och konfirmerades bad han hela tiden att hans pappa också skulle bli medlem i kyrkan. Han var mycket tacksam när hans pappa bestämde sig för att döpas. Efter Yondonjamts dop och konfirmation insåg han att det var viktigt att han förberedde sig för att bli diakon i det aronska prästadömet. Det var också viktigt att hans pappa fick prästadömet. Denne unge man bad ofta att hans pappa skulle ta emot prästadömet, och det gjorde han. Alla i familjen håller med om att Yondonjamts är en trofast ung man som förstår bönens betydelse.

En evig familj

Lite över ett år efter det att hans pappa döptes och konfirmerades reste familjen till templet i Hongkong. Yondonjamts var glad att hans familj beseglades i templet så att de kan bli en evig familj. Medan de var i templet bad han att en kvinnas namn skulle skrivas på bönelistan så att alla i templet kunde be för henne. Han bekymrade sig för hennes skadade ben och han var tacksam när hon blev bättre.

Vad han tycker bäst om att göra

1. Spela basket.
2. Rita.
3. Göra fingerdockor.
4. Gå till kyrkan.
5. Äta rissoppa och vindruvor.
6. Besöka östra delen av staden.

Skola

Yondonjamts, som går i fyran, tycker om matte och origami (vika papper till olika figurer). Han studerar engelska och mongoliska i skolan. Hans favoritbok är *Den lycklige prinsen* av Oscar Wilde. Hans mamma säger att han är en duktig elev och mycket lydig. Det tar bara fem minuter att gå till skolan från hans hem.

Familjens hemafton

På familjens hemafton läser familjen skrifterna, spelar teater, sjunger sånger, har frågelekar om kyrkan och äter något gott. Yondonjamts tycker om att läsa i Mormons bok där Alma ber för sin son att han ska lära sig sanningen och omvända sig. Yondonjamts tycker om det faktum att Alma den yngre verkligen omvände sig och ändrade på sitt liv. (Se Mosiah 27:8–31.)

Yondonjamts skola

Förbereder sig för en mission

Yondonjamts vill verka som missionär en dag. Han förbereder sig för att bli missionär genom att be, läsa skrifterna, gå på kyrkans möten och genom att försöka vara trofast och rättfärdig. Han tar också pianolektioner. Eftersom vädret i Mongoliet är mycket kallt på vintern känns en mission på Hawaii lockande.

Var i världen ligger Ulaanbaatar i Mongoliet?

Mongoliet är ett bergigt land som ligger mellan Kina och Ryssland. Ulaanbaatar är huvudstaden.

Primär

Det tar familjen omkring 20 minuter att åka buss till Bayanzurkhs gren. I Primär tycker Yondonjamts om att sjunga och lyssna på musiken. Han tycker också om samlingsstunden. ●

Jag säger till er alla: 'Kom till templet.' Du kanske ser fram emot förmånen och engångsföreteelsen att komma dit för att ta emot din begåvning, för att ta emot dina välsignelser och för att ingå egna förbund med Herren. Du kanske redan har varit där en eller flera gånger. Du kanske går dit ofta. Du kanske till och med är tempeltjänare. Vilken situationen än är, kom till templet." Se president Boyd K Packer, "Kom till templet", s 14.

IN MEMORIAM: ETT TILLÄGG TILL *LIAHONA*

FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY

PRESIDENT
JAMES E FAUST
Älskad herde

31 JULI 1920–10 AUGUSTI 2007

Ovan: Unge James Faust (till höger) med sina bröder Rex (till vänster) och Dan. Till höger: James E Faust som missionär.

James E Faust har alltid kommit ihåg bråkandet från hans skrämda lamm. Som pojke glömde han att föra tillbaka sitt lamm till ladan en kväll när det blåste upp till storm.

”Jag visste att jag borde hjälpa mitt lamm, men jag ville stanna kvar i min trygga, varma och torra säng. Jag gick inte upp vilket jag borde ha gjort”, erinrade han sig på en prästdömssession under en generalkonferens. ”Nästa morgon gick jag ut och fann att mitt lamm hade dött. En hund hade också hört dess bråkande och dödat det.”

”Jag var helt förkrossad”, sade han. Han insåg att han inte hade varit någon bra herde. Hans fars kärleksfulla tillrättavisning sårade honom ännu mer: ”Min son, kunde jag inte lita på att du skulle ta hand om bara ett lamm?”¹

Den dagen bestämde sig James för att han skulle göra sitt bästa för att aldrig försumma sitt ansvar om han fick möjlighet att vara herde igen. Han har kommit ihåg sitt beslut

som heltidsmissionär i Brasilien, hängiven make och far, framgångsrik advokat, politisk ledare, medlem av de tolv apostlarnas kворum och andre rådgivare i första presidentskapet. Ända till slutet av sin verksamhet, som upphörde den 10 augusti 2007 då president Faust avled av åldersrelaterade orsaker, förblev han hängiven Herrens uppmaning: ”För mina lamm på bete.” (Joh 21:15)

Familjen och tron

James Esdras Faust föddes den 31 juli 1920 i Delta i Utah som en av George A och Amy Finlinson Fausts fem söner. Familjen flyttade senare till Salt Lake City där George arbetade som advokat och rådmän vid tingsrätten. Hemma och på hans mor- och farföräldrars gårdar i centrala Utah åtnjöt unge James kärleken och stödet från en släkt som hade Kristus i centrum och som främjade dygderna ärlighet, hårt arbete och tjänande.

”Ingen har haft en bättre far än jag”,² sade han. Om sin mor erinrar han sig: ”Hon var en mycket andlig, from kvinna som till fullo exemplifierade ett kristuslikt liv.”³

Som vuxen strävade president Faust efter att hedra och efterlikna sina föräldrar. Han prioriterade alltid familjen och kyrkan. ”Det finns inget större ansvar än att vara make och far”,⁴ sade han. Om kyrkan och dess mission förkunnade han: ”Detta verk [har] inte sin like i hela världen”.⁵

Efter high school, där han utmärkte sig i amerikansk fotboll och löpning, kallades han att verka i Brasilienmissionen mellan 1939 och 1942. Medan han var i Brasilien stärktes han kärlek till Guds barn och deras välfärd. ”Jag föddes delvis färgblind”, sade han. ”Jag har lärt mig att älska människor i alla länder där jag varit som missionär, soldat eller

Ovan: James Faust (fjärde från vänster) i en löparävling som studerande. Till höger: Med sina föräldrar Amy och George Faust och sin son James.

generalauktoritet, oavsett deras hudfärg. Jag hoppas kunna vara en lärjunge ... i synnerhet för de ödmjuka, förtryckta, fattiga, sjuka, de behövande och fattiga i anden. Jag är medveten om att vi på intet sätt kan vara [Herrens] lärjungar om vi glömmer dessa.”⁶

Sex veckor efter att ha återvänt från missionen tog president Faust värvning vid Förenta staternas flygvapen. Under en permission 1943 gifte han sig med Ruth Wright, som han kände sedan high school, i Salt Lake-templet. Medan han var iväg under andra världskriget skrev han ett brev till henne varje dag.⁷ Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kворum sade följande om broder och syster Fausts relation: ”De utgjorde ett fullkomligt exempel på ett vackert äktenskap.”⁸

Hans djupa hängivenhet mot Ruth och deras fem barn, tjugofem barnbarn och tjugosju barnbarnsbarn och hennes osvikliga stöd var uppenbart för alla som kände dem.

”Av hela mitt hjärta vill jag att mina barn ska veta att jag inte kan lyckas i denna kallelse om jag inte lyckas som deras far, och att de

alltid kommer att vara det viktigaste i mitt liv”,⁹ sade han efter att ha blivit kallad som assistent till de tolv apostlarnas kворum 1972. När han hade inröstats till de tolv apostlarnas kворum sex år senare var hans första tanke att hitta Ruth,¹⁰ som han sade var ”lika stor del av mig som mitt hjärta och min själ”.¹¹

En moralisk kompass

Kort efter att ha sökt in till officersskolan 1942 kallades president Faust till en intervju av intagningsnämnden. Nästan alla frågorna som ställdes handlade om hans normer och trosuppfattning. Rökte han? Drack han? Bad han? Trots att president Faust var rädd att väcka anstöt besvarade han varje fråga utan att tveka. Sedan ställdes frågan om han kunde släppa något på moralnormen under kriget.

”Jag såg att jag här hade möjlighet att kanske få några poäng och verka vidsynt”, sade han. ”Jag misstänkte att de män som ställde de här frågorna inte levde efter de normer som jag hade blivit lärd. Tanken slog mig att jag kanske kunde säga att jag hade min egen

MILSTOLPAR I PRESIDENT JAMES E FAUSTS LIV

31 juli 1920

Föds i Delta i Utah som son till George A och Amy Finlinson Faust

1937–1939

Studerade vid University of Utah i Salt Lake City

1939–1942

Verkade som missionär i Brasilien

21 apr 1943

Gifte sig med Ruth Wright i Salt Lake-templet

1942–45

Tjänstgjorde under andra världskriget i Förenta staternas flygvapen och hemförlovades som förste löjtnant

1948

Utexaminerades från University of Utah med en kandidatexamen och en doktorsexamen. Började praktisera juridik i Salt Lake City

8 maj 1949

Inröstades som biskop för Big Cottonwoods församling

1949–1951

Verkade i Utahs representanthus

18 mar 1956

Inröstades som stavspremier för Cottonwoods stav

31 maj 1962

Valdes till president för advokatsamfundet i staten Utah

1962

Utsågs av USA:s president John F Kennedy till en kommitté av advokater som arbetade för medborgerliga rättigheter och rasfrågor.

14 dec 1968

Kallades som regionrepresentant

Jan 1970

Utsågs till *Deseret News* bolagsstyrelse

6 okt 1972

Inröstades som assistent till de tolv apostlarnas kворum

1 okt 1976

Inröstades i presidentskapet för de sjuttios första kворum

Överst till vänster: Ruth Wright Faust. Ovan:

Äldste och syster Faust omkring 1980. Till

höger: Ett bröllopsfoto från 1943.

åsiikt men inte ville truga den på andra. Men för mitt inre öga tyckte jag mig se ansiktena på de många människor jag undervisat om kyskhetslagen som missionär. Till sist sade jag: 'Jag tror inte att det finns en dubbel moralnorm.'¹²

Till sin förvåning klarade han intervjun och blev antagen till officersskolan.

"Under alla mina levnadsår har jag försökt att inte dölja vem jag är och det jag tror på", sade han vid den sista generalkonferens han var närvarande på. Jag kan inte påminna mig att jag en enda gång skadat min karriär eller förlorat uppskattade vänner genom att

ödmjukt tillkännage att jag var medlem i den här kyrkan.”¹³

Ärlighet, som president Faust kallade ”en moralisk kompass”, tjänade honom väl under hans 24-åriga yrkesbana som advokat. Hans redbarhet — kopplat med ett rykte om sig att vara rättvis, fatta kloka beslut och visa medlidande och omsorg om andra — utmärkte honom bland hans kolleger och ledde till möjligheter att tjäna inom yrket i samhället.

Han verkade inom Utahs folkrepresentation mellan 1949 och 1951, som president för Utah Bar Association mellan 1962 och 1963, som medlem i John F Kennedys kommitté för medborgerliga rättigheter och rasfrågor, samt som medlem i Utahs konstitutionella revisionskommission.

President Faust unika blandning av empati och duglighet hjälpte honom också att verka effektivt som biskop, högrådsmedlem, stavs-president, regionrepresentant, assistent till de tolv, sjuttio och apostel. ”I var och en av dessa kallelser”, observerade äldste Neal A Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum, ”har han visat att en god ledare alltid är en god lyssnare.”¹⁴

Bygga broar

President Faust var anspråkslös och snabb att avleda erkännande men har bidragit stort

till kyrkan under årtionden av tjänande. Som medlem av kyrkans informationstjänst-kommitté fick han användning för sin juridiska expertis vid flera politiska ärenden som hade moraliska följder, bland annat ett förslag om vadhållning i samband med totalitatorspel i Utah. Han förespråkade också att kyrkans logo skulle ändras för att lägga betoningen på Jesus Kristus. Dessutom hjälpte han till vid kyrkans beslut att behålla tjänsterna från en världsomfattande reklambyrå som har hjälpt kyrkan sprida sitt budskap, rätta till missförstånd och förbättra relationen med media.

Han arbetade också för att bygga broar mellan medlemmar och ledare för andra trossamfund. I dessa ansträngningar tog han inte lätt anstöt utan var snabb att visa tålmod, vänlighet och förståelse.

Under ett samhällsevenemang som han och syster Faust närvarade vid kritiserade en ledare av en annan tro kyrkan. Syster Faust minns: ”Jag blev ilsknare och ilsknare allteftersom, men Jim bara lyssnade tålmodigt. Efteråt gick han fram till mannen och sade: ’Om du känner så här så måste det vara något som vi gör fel. Jag skulle vilja att vi åt lunch tillsammans så att du kan berätta om vad

Ovan: Äldste Faust (längst till vänster) som ny medlem i de tolv apostlarnas kvorum, omkring 1979. Till vänster: President och syster Faust med sina barn.

Till vänster: Under en presskonferens 1995 presenteras kyrkans nya ledarskap: President Thomas S Monson (till vänster), förste rådgivare i första presidentskapet; president Gordon B Hinckley; president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet och president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum. Nedan: Första presidentskapet vid Mount Timpanogos tempel i Utah.

Jun 1977

Kallades att presidera över Internationella missionen

30 sep 1978

Inröstades i de tolv apostlarnas kvorum

12 mar 1995

Avskildes som andre rådgivare i första presidentskapet

27 apr 1998

Mottog en utmärkelse för medborgarskap i Brasilien — en utmärkelse som endast några få världsledare erhåller.

2000

Invigde sju tempel: Oaxaca i Mexico, Tuxtla Gutiérrez i Mexico, Medford i Oregon, Memphis i Tennessee, Nashville i Tennessee, San José i Costa Rica och Oklahoma City i Oklahoma

10 aug 2007

Dog i Salt Lake City i Utah, 87 år gammal

som bekymrar dig.' Det gjorde de och de har varit goda vänner ända sedan dess.”¹⁵

På 1980-talet hade president Faust ett nära samarbete med president Howard W Hunter (1907–1995), då i de tolv apostlarnas kvorum, och äldste Jeffrey R Holland, då president för Brigham Young-universitetet, för att förverkliga sin vision om BYU:s Jerusalem Center for Near Eastern Studies. President Faust och president Hunter fick plöja igenom intensiva förhandlingar och utdraget motstånd när de skulle arrendera mark och överse byggnationen av centret.

Ett ögonvittne till hela processen sade: ”Äldste Faust var i sanning en fridens man. Han var alltid i färd med att lugna ner våra ofta uppjagade judiska vänner som ville få ett slut på vår närvaro i Jerusalem, eller med att mildra de upproriska känslorna bland sista dagars

heliga i Jerusalem som ibland tog anstöt av motståndet.”¹⁶

Nå ut till världen

Oavsett om president Faust arbetade som områdesledare för Sydamerika mellan 1975 och 1977, presiderade över Internationella missionen 1977 som medlem av presidentskapet för de sjuttios första kvorum, tjänade kyrkans medlemmar som apostel sedan 1978, eller verkade som andre rådgivare till president Gordon B Hinckley sedan 1995, så strävade han alltid efter att nå ut till människor i en anda av vänlighet och broderskap.

Hans konferenstal handlade ofta om Frälsarens två stora befallningar: Att älska och tjäna Gud och att älska och tjäna hans barn.

Med, värme, humor och visdom bidrog president Faust med en farfars värdighet till talarstolen. Han välsignade alla som

hörde hans vittnesbörd och följde hans råd.

”Det största verket i hela världen [är] frälsning för vart och ett av vår Faders barn”,¹⁷ sade han. ”Den största glädjen i livet kommer genom att tjäna andra.”¹⁸

I budskapet från första presidentskapet i augusti 2007 sade president Faust att han hoppades kunna ”erbjuda möjligheter till utveckling och lycka för alla medlemmar, både gifta och ensamstående”. Med liknelsen om den gode herden i åtanke, tillade han: ”Att söka upp den som behöver vår hjälp innebär så mycket.”¹⁹

I sitt sista generalkonferenstal vittnade han om förlåtelsens helande kraft. ”Åt oss alla som förlåter ’dem som syndar mot oss’ [JST Matthew 6:13], även dem som har begått allvarliga brott, ger försoningen frid och tröst. Låt oss minnas att vi måste förlåta för att bli förlåtna ... Jag tror av hela min själ och mitt hjärta på den helande kraft vi får när vi följer Frälsarens råd att ’förlåta alla människor’ [L&F 64:10].”²⁰

Vittnesbörd

Under sin verksamhet bar president Faust ofta vittnesbörd om Mormons bok, återställelsen, profeten Joseph Smith och de nycklar och den myndighet som kyrkans presidenter innehar. ”Det är president Hinckleys röst vi behöver lyssna på idag. Vi behöver följa hans råd”, sade han, ”så att det bästa kan hända oss.”²¹

President Faust bar också ett innerligt vittnesbörd om Frälsaren genom att skriva orden till sången ”This is the Christ” och vittna: ”De av oss som innehar det heliga apostlaskapet vill alltid uppfylla vårt ansvar genom att vittna om Frälsarens gudomlighet. Jag känner mig driven att göra det. Jag har haft ett vittnes-

FOTO MATTHEW REIER

HYLLNINGSTAL FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

”Hans visdom var mycket djup. Den var resultatet av lång expertis inom många områden. Han bade med sig sinnet hos en advokat och medlidandet hos en ledare i kyrkan ... Hans tro på sanningen i det återställda evangeliet var osviklig. Det fanns ingen tvekan hos honom beträffande Joseph Smiths profetiska kallelse. Han bade inget tvivel om Mormons boks äktbet ...

Hans bortgång bar åtföljts av frid och kärlek och ljus. Frid åt hans minne. Vi är alla så mycket rikare för att ha umgåtts med honom.”

President Gordon B Hinckley

”Han var en man med erfarenhet, en man med visdom, en man med kärlek. Han var en man med tro, en man som bad, men framförallt var han en Guds man. Det fanns ingen spricka i hans rustning. Det fanns ingen falskhet i hans själ. Det fanns ingen brist i hans karaktär.

President Faust älskade Herren av hela sitt hjärta och hela sin själ och tjänade honom av all sin förmåga ända till slutet av sitt jordiska liv ... Han var en sanningens lärare. Han lämnade bakom sig ett arv av ära och ett arv av kärlek. Gud välsigne hans minne.”

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet

Ovan: En något yngre James Faust talar i Tabernaklet, omkring 1970. Till höger: President Faust talar under general-konferensen i april 2007.

FOTO WELDEN C. ANDERSEN

börd i hela mitt liv. Men på senare tid har jag i min själ fått ett överväldigande vittnesbörd om gudomligheten i detta heliga verk. Detta innerliga vittnesbörd är säkrare än någonsin tidigare i mitt liv.”²²

President Faust har aldrig glömt det skrämde lammet i sin barndom. Och han har aldrig glömt sitt beslut att vara en herde för hjorden. Genom att försöka efterlikna den gode herden, som han hade ett ”orubbligt”²³ vittnesbörd om, levde han ett liv som blev hans bästa predikan — en predikan av en älskad herde. ■

SLUTNOTER

1. ”Fårarherdens ansvar”, *Nordstjärnan*, juli 1995, s 46.
2. ”To Become One of the Fishers”, *Ensign*, jan 1973, s 81.
3. I William Grant Bangerter, ”Elder James E Faust”, *Ensign*, okt 1986, s 7.
4. *Nordstjärnan*, juli 1995, s 46.
5. ”Att finna ett överflödande rikt liv”, *Liabona*, nov 2000, s 5.

6. Se ”Svar på en kallelse”, *Nordstjärnan*, apr 1979, s 33.
7. Se Neal A Maxwell, ”President James E Faust”, *Liabona*, okt 1995, s 21.
8. I *In the Strength of the Lord: The Life and Teachings of James E. Faust* (1999) av James P Bell, s 229.
9. *Ensign*, jan 1973, s 81.
10. Se ”Biografier över nya generalauktoriteter”, *Nordstjärnan*, apr 1979, s 172.
11. *Nordstjärnan*, apr 1979, s 33.
12. Se ”Ärlighet — en moralisk kompass”, *Nordstjärnan*, jan 1997, s 40; se också ”Stand up and Be Counted”, *Tambuli*, okt 1982, s 22–23.
13. ”Budskap till mina son- och dottersöner”, *Liabona*, maj 2007, s 56.
14. *Liabona*, okt 1995, s 21.
15. *In the Strength of the Lord*, s 178.
16. David Galbraith, i *In the Strength of the Lord*, s 207.
17. ”Hämta dem från prärien”, *Nordstjärnan*, nov 1997, s 8.
18. ”Vad tjänar jag på det?” *Liabona*, nov 2002, s 22.
19. ”Alla ensamstående ska känna sig välkomna”, *Liabona*, aug 2007, s 3, 5.
20. ”Förlåtelsens helande kraft”, *Liabona*, maj 2007, s 69.
21. ”Det kan inte hända mig”, *Liabona*, juli 2002, s 54.
22. ”The Weightier Matters of the Law: Judgment, Mercy, and Faith”, *Ensign*, nov 1997, s 59.
23. Thomas S Monson, i *Liabona*, okt 1995, s 19.